

Soove palvenädalaks

Kui ruttu on ajad möödunud. Veel värskelt meenuvad päevad läinud palvenädalast. Aga nädalad ja kuud on meid ruttu edasi viinud ja nii seisame jälle uue palvenädala juures, kus meie võime pisut eemale minna maailma müra ja natuke puhata ning astuda lähemasse ühendusse oma Jumalaga.

Tänavuine palvenädal viib meid erilisse aega. Maailma taevast on pilvine ja ennustab lähedalolevat tormi. Rahvad on vihased. Kõigil on probleeme lahendada, milliste lahendamisel uutesse keerdkujumustesse jututakse. Kes lahendab neid?

Samal ajal Jumala inglid hoiavad tuuli tagasi, seni kui Jumala sulased saavad pitseeritud. Selleks on ka Jumal maailmas uski avanud kolme-ingli-kuulutusele. Kunagi ennem pole nii juuri võimalusi olnud adventkuulutusele, kui just nüüd. Aga juba on ka näha, et mõnel pool ähwardavad maailma tormid sulgeda uski kuulutusele. Just seepärast peaksite palvetama, et Jumal veel hoiaks tuuli tagasi, et veel oleks saata kuulutajaid sisse neist avatud ustest ja et veel oleks neid, kes ütlevad: „Vaata, siin ma olen, läkita mind!“

Meil on võimatus toetada seda juurt liikumist oma palvetega, kaastööga ja oma annetustega. Käesoleval palvenädalal mõelgem mitte uski oma põllule, vaid tervele juurele maailmale, kus eales kõlab ja peab kõlama adventkuulutus. Oma igapäevastes palvetes tuletagem seda meelde ja ka samuti ühistel palvustel. Palvetagem ka oma kaastöö pärast, oma hoolsuse ja innu pärast töötada viimse kuulutuse heaks. Ühes palvetega pangem ka omad annetused selle töö heaks loffu. Jumala töö vajab meie ohvrimeeljust ja toetust. Tehkem seda usaldades ja tänumeeles.

Sellel palvenädalal otfigem ka eriti Juma-

lat omaenda usuelu ja südamet pärast. Kui meie teeme seda Jumala waimus ja igatsusest sügavama usuelu järele, siis Island ka juhib meid enesetundmisele ja tõisemale usuelule. Paljud on juba kauemat aega koguduses wõidelnud ja tõe õpetuses elanud, — küsigem endalt, kas on alles esimene armastus? Kas tunnewad kõik, et nad usulises läbielus teewad sügavamaid läbielusid, wõi muutuvad pealiskaudsemaks? Kas oleme kõik wabaks saanud maailma meelsusest, kadestusest ja meeleepahast? Kas uusjünd on tõelikult teostunud kõikide juures ja kas näeme enda juures usus kasvamist Kristuse täisea möödute lähemale? Need on väga olulised asjad meie waimulikus elus. Meie ei wõi paigal seista, waid peame kasvama armus ja tundmises. Peame kasvama tõiseteks kristlasteks, kannatlikumaks üksteisega ja andeksandlikumaks. Wennalik armastus loogu rohkem ohvreid üksteise kasuks. Kas oleme walmis kas-wõi surema üksteise eest, nii kui Kristus õpetas (Joh. 15, 13)? Wõi oleme veel maised ja liiga inimlikud? Tegelegem nende sõlgate mõtetega palvenädalal ja katsugem end läbi. Püha Waim juhtigu meid siis enesetundmisele.

Meie suurim wajadus ongi Püha Waimu saada, „sest nii mitu kui Jumala Waimu läbi juhataks, needsinased on Jumala lapsed.“ Meie suurim probleem pole mitte majanduslik probleem ega mõni muu küll väga olulise tähtsusega asjaolu meie töös, kui just Pühast Waimust juhatatud saada. See and muudab meid ja teeb täiuslikuks ja edendab meie isikliku usuelu. See and aitab lõpetada Jumala töö terwes maailmas. See and teeb meid püsiwaks ka suurem lõpnowitluses. Selle ande pärast peame tõiselt palvetama. Mitaks Jumal meid käesoleval palvenädalal, et see aeg oleks meile kõigile waimuliku jõu ja õnnistuste saamise nädalaks.

Salvenädala korraldamisest

On saadunud igaaastane palvenädal, Jumalast ettenähtud võimalus waimulike õnnistuste jagamiseks oma rahwale kogu maailmas. Nädalad ja kuud meie wiimastest palwenädalast saadit on kiiresti möödunud ja Kristuse kuningriigi tulel on jällegi aasta võrra lähenenud.

Meie aeg on sündmusrikas. Mõned neist sündmustest finnitawad meid adventlootuses. Pinenus kapitali ja töö wahel on terawnenud; kiritegevus eriti noorsoo poolt, on kaswanud. Majanduselu läheb iga enam ja enam roopast wälja, hoolimata sellest, et wastutawad mehed püüawad oluforda parandada.

Waadeldes laia maailma me kohtame mitmesuguseid hädasid ja pahesid. Me näeme sõdasid ja werewalamisi, mis hoolimatult purustawad elu ja wara.

Meid ümbritsewad raskused ei peaks meid füüsi häirima. Nad peaksid põhjustama tugewamat usku Jumalasse ja suuremat lootust kuulutuse peatseks wõiduks. Me loeme: „Nüüd ei ole aeg kartmiseks ja kartuseks, kahtluseks ja uskmatuseks. Kristus ei ole nüüd Õnnistegija Zoosepi uues hauas, mis on juure kivega juletud ja Rooma pitseriga pitseeritud. Meil on ülestõusnud Õnnistegija. Ta on Kuningas, wägede Island; ta istub keerubite wahel, ning hoiab weel täna oma rahwast kejet rahwaste wõitlust ja rahutusi...“ (Tunnist. I., Iht. 104.)

Palwetagem sel palwenädalal eriti Jumala riigi töö pärast nendel maadel, kus on sõjamõll ja tagatiusamine, et tema töö edu ei saaks takistatud ja et meie armiate õdede ning wendade uss jääks püsima ka wiltsuses.

Wälisest hädaohust on füüsi ohtlikum teesmine, et maiste murede wõi usupuuduse tõttu armastus jahtub isegi nendes, kes juba kaua on olnud tões. Seepärast palume tungiwalt hoolitseeda selle eest, et see palwenädal saaks kõigile waimuliku äratuse ajaks, eriti aga neile, kes on langemisohus wõi muutunud ükskõikseks oma waimulike kohustuste wastu.

Nii mõnigi meie ustaw koguduseliige on tulnud ümberpöörmisele wõi otjutanud alata uut elu Jumalas palwenädala mõjutusel.

Et palwenädalal oleks tulemusi, selleks ta wajaab hoolikat ja õigeaegset ettevalmistust. Wange õdedele-wendadele südamele, et nad jellal koguneksid palwetogudusena loengutele ja uuele enesepühendusele. Wastutawad wennad waligu küllaldase läbikaalumise järele lugejad, kes esitawad loengud selgelt ja mõjuwalt. Pärast loengut jäetagu küllalt aega palwetamiseks.

Koguduse eduks on oluline, et rahuldatske ka laste waimulike nõudeid. Neile peaks korralda-

ma võimaluse järele erikoosolekud. Wilunud jõud peaksid neid koosolekuid juhtima, et saaks tehtud kõik võimalik, et karjalambaid juhatada Jeesuse juure.

Palwenädala wiimasel hingamispäewal on meie kombe kohast ette nähtud annete kogumine. Põldude waatlemisel peame tõesti ütleva: „Õidust on palju, aga pisut töötajaid.“

Me saadame need loengud kõige palwega, et Jumal mõjutaks suurt waimulikku ärkamist meie riigis sel palwenädalal. Saagem pühitaks pattudest, pöörateme oma südamed Isjanda poole ja walmistugeme tema ilnumise jaoks, sest ta töötab: „Õndsad need, kellel on nälg ja janu õiguse järele, sest nemad peawad täis saama.“

General Konverent si nõu kogu.

Meie vägev abimees

Looge oma soowid, oma rõõmud ja mured, oma wajadused ja kartused Jumala ette. Teie koormad ei ole Temaile liig rasked. Tema, kes loeb kõik juuksesarwad teie pea peal, ei ole mitte ojarõtmatu oma laste tarwiduste kohta. „Isjandal on väga ärras ja hale süda.“ Tema süda saab liigutatud meie oluforra peale waadates; jah, teda liigutab juba meie õhamine. Kõik, mis teie südameid waewab, looge tema ette. Ei ole midagi nii raske, mida ta ei suudaks kanda, sest tema walitseb ju kõige üle, tema käes on kõigi asjade saatus. Miski, mis meie rahule tarwis läheb, ei ole nii wähenene, et tema sellest ei hooliks. Ükski asi meie elu juhtumustest ei ole nii warjatud, et ta seda ei paneks tähele, ükski asi meie seisuforrast ei ole nii raske, et seda ei saaks parandada. Ükski kahju ei wõi tulla tema wähi-male jüngrile, ükski mure meie südant piinata, ükski rõõm meid elustada, ükski kohtlane palwe meie huultelt tulla, mida meie taewane Isa ei paneks tähele ja millest ta ei wõtaks oja. „Ta parandab neid, kes on südames rõhutatud, ja seob finni nende walusid haawad.“ Wähe Jumala ja iga hinge wahel on nii õrit, nii hell, otsekui ei oleks enam olemas teisi, kelle eest ta on annud jurma oma armija Poja. — „Tee Kristuse juure.“ Iht. 124.

Meie koguduste palwenädal peetakse 2.—10. dets. s. a.

Lunastusplaani lõpetamine

L. H. Christian

„Sõ on mööda läinud, aga päew on ligi tulnud.“ „Kaga teie, vennad, ei ole mitte pimeduses, et see päew teid peaks kui waras kinni saama.“ (Room. 13, 12; 1. Tesj. 5, 4.)

Märgid on prohvetikuulutused ehk tulewaste sündmuste kuulutamine. Wiimnepäew on Jumala päew, ajastu haripunkt, lunastusplaani lõpetamine. See päew on Kristuse tagasituleku siisejuhatuse; ta lõpetab maie wiltsuse, toob õiguse lõpliku võidu, ülestõusnud Issanda kuningriigi alguse. Kes igatseb selle päewa järele, armastab seda päewa, ja kes armastab seda, mõistab seda aega, mida me müüd läbi elame.

Õige ülejäänute foguduses on adventlootus kaotanud oma alahilguse paljude jaoks. Üldiselt ei walitse mitte enam see sügaw igatus Issanda tuleku järele, kui alguses. Adventlootuse kadumine on meie aja suuremaid hädasohte. Kui see lihtne usk Kristuse aulise ilmumisse uuesti loidab, siis ta toob jõudu, agarust ja andumust, mida me väga wajaime. Kõige eesolewa pärast me peakime rohkem palwetama, järele mõtlema, kaawatema ja lootma. Meie usulootus peaks kujundama fogu meie elu.

Prohwetikuulutuse walguis.

Kega, mida me läbi elame, mõib tunda täiesti ja dieti ainult Piibli prohwetikuulutuse walguis. Meil pole muud kätteasaadawamat kindlustust kui Jumala ettekuulutused. Kui Jumal räägib tulewaist asjast, siis see on usaldatavam sellest, kui inimesed räägivad minewikust. Mõned peawad prohwetisõna tühiõks, ja oneti tõendawad asjalugu ja läbielu, et see on nii kindel kui astronoomide arwastused.

Ennustused wanaaja kuningriikide ja usuliste wõimude kohta on tõdenenud. Ettekuulutused 3sm. 13, mis, nagu wiimased sündmused selgelt näitawad, käib Ühendriikide kohta, on oma täielikule täideminekule nii lähedal, et lõppsiündmused wõiwad toimuda igal ajal. Me peakime täna hästi tähele panema Piiblitirja tähendusrikkaid wäljendusi waimuliku Baabiloni ja teiste sellega seoses olewate wõimude kohta, sest need tõdenewad mitmesugustes maasfades. Usklikud elawad tänapäew jumalakartmatute trostiwastastuseisus jeda läbi, mis on selge täideminek ettekuulutusest 3sm. 17, 14. ja ptk. 18. „Need wõtawad sõdida Talllega ja Tall peab nad ära wõitma, sest et tema on isandate Issand ja kuningate Kuningas, ja need kutsutud ja arawalitud ja ustawad, kes te maga on.“

Lunastamise päew tuleb.

Meil ei tarwitse üksikasjaliselt arwestada rahutuid ja muutlikke aegu, nagu Piibli prohwetikuulutused meile neid näitawad. Usklikud peaksid oma huwides tõsiselt tegelema meie aja jaoks antud suurte tähtsust omaiwate tõdedega. On hea ja tark wäliste raskuste ajal meele tuletada Issanda sõna: „Seepärast peab mõistlik sel ajal wait jääma, sest et see on kuri aeg.“ (Namos, 5, 13.) Kui me ka omi jõnu kaalume, me peakime siiski alal hoidma selge waate, sest „mõistlikud mõistawad küll.“ Iga adventuslik peaks sel ajal Jumalale ustawaks jääma ja oma rahwa keskel tegeledes kirjale mitte ruumi andma.

Uusline leigus ja waimulik pimedus, mida näeme paljude juures, on tõesti meie aja kohutaw nähtus, mille põhjusted asuwad sügawamal kui harilikult arwatakse. See ei awaldu mitte ainult meie päewade rahutuses ja kiiruses, mis jätawad meile wähe aega mõistmiseks ja rahulikuks järelemõtlemiseks. Me elame ajal, kus inimeste meeled on peaaegu eranditult täidetud maiste püüetega. Ei hoolita hinge peenemaist tundeist; kõlbeline otustamiswõime ja patu olemuse mõistmine on kadunud. Elu on ilmalikuks muutunud ja wabastatud Jumalast ja tema sõnast. Me räägime wiimaste aastakümnete jooksul toimunud suurist muutusest, aga hoopis suurem ja kahetsuswäärsem muutus on toimunud inimkonna hinges. Woodsat mõttewõlli läbibistab mitmeti ilmselt maine joon.

Teine nähtus on üldine äralangemine Jumalast, jumalakartmatus kõige pahemal kujul. Wiimastel päewadel toimnwa pitseerimise kirjeldamisel prohwet Efsiel annab awaliku arwamise edasi järgmiselt: „Sest nemad ütlewad: Jehoowa on maa maha jätnud.“ (Ej. 9, 9.) Inimfond loobub Jumalast. Maadel, kus jumalakartmatus walitseb, otse wõideldakse Jumala wastu. Kinnatakse kirikut, pilgatakse palwet, keelatakse awalikud jumalateenistused, kõrwaldatakse kristlik kaswatus ja peetakse mürgiks kõike usulist. Meie aja noorsugu koguneb jumalakartmatuse lipu alla. Meie rahwapäiw elab läbi ristiusu kriisi, mis wabest mõjub laiemalt ja on sügawamalt juurdunud kui ükski nähtus ristiusu ajaloo. Kui me teame, et kultuur on usust wäljunud ja et kõlbluse langus toob kaasa wiltsust, siis me oleme teadlikud ka selle languse tagajärgedest.

Edasi on meie aja kahetjetawaks märgiks halastamatu arwustuse meelus nimeliste kristlaste keskel. „... lähew mitme armastus külmaks.“

(Matt. 24, 12.) Tõesti, ka ülejäänute kogudus on astunud oma juurde prooviaega. Kõigi usk jääb raskesti läbi katsetud. Laskem jälle rääkida prohvetikuulutuse-waimul: „Mimekristlaste hulgas tekivad grupid, kes on oma walewaadete mõimuses. Aralangenine kujuneb juureks. Me ei tohiks ilmapilkugi walmamijest loobuda. Ustaw, kohtlane usklik palub ja palwetab tõsijelt ja räägib wähem ebatähtsajst asjust. Tema huuled annawad rõõmsat tunnistust jõuetute ja troostiwajawate julgustamijeks.“ (M. a. D.)

Kõigi nende ajamärkide kõrwal me mõime, tänu Jumalale, nimetada ka wiimsepäewa head eelkäijat. Jeesuse esimese tuleku kindlaim tunde-märk oli nende päewade adventkuulutus, Kristija Johannese kuulutus. Adventmissjoni kiire mõidukäik pakub meile samuti juurepärase kindlustuse, et Issand walmistub ettemõetud töö lõpetamijele. Me ei taha õjutada statistikale, me ei mõtle mitte ainult paljudel keeltele, milledes kuulutust kuulutatakse, ega juurele ristitawate arwule, lühidalt, wäljesele kaswamijele ja edule. Me täname Jumalat palju enam tõsijema mõitlemijele eest usuelus, uendatud pühenduse ja andumuse eest, mida mõime tähele panna oma ustawate õdede-wendade juures paljudel maal. Me oleme kogunud suuri asju; juurim kogemus Issanda töös on aga waimuliku tundmijele ja jõu kaswamine meie usklite elus. Palugem kõik neil päewil tõsijelt jelle jõu pä-rast.

Meie wahelord taewaga.

Mis ütlewad meile need tõsiasjad? Kas nad ei tähenda mõimsat hüüdu põhjalikumale pühendusele ja suuremale missjoniagarusele? Üks missjonär teisest leerist ütleb: „Tänapäewa kristlased asetatakse ilmalikuks muutunud wõi inimijele rajatud kul-tuuri tõttu suurima ja tungiwaima ülesande ette. Kõigist maailma osadest, Hiinast, Indiast, Lähis-Jadast kui ka Euroopa ja Ameerika suurlinnadest

tuleb ühtu-waid arwandeid, et wanad ja auwäärjed ühiskonna kumbed kaotawad oma mõju juurele rahwamasijele, kuna moodne teadus ja tehnika nad lämmatab... Tulewit kutsub meid üles juureteks tegudeks; inimfond ootab. Weendumud mõtlejad arwawad, et maailm ilma usjuta on sat-tunud hukatusse. Kus leidub aga mõimas jõu-allikas?“ Pühakiri annab wastuse: „Ja sedasama kuningriigi armuõpetust peab kuulutatama kõiges maailmas tunnistusjeks kõigele rahwale; ja siis w a s t t u l e b o t s.“ (Matt. 24, 14.)

Palwenädala esimejel päewal katsume hästi läbi oma wahelorra adventkuulutuse ja lootusega. Kas oleme mõõdunud aastal teinud oma parimat nüüdisaja töe jaoks? Kas usume kogu südamest, et Issand Jeesus tuleb weel meie eluajal tagasi? Kas igatsjeme meie, kes me oleme üles kaswanud seitsemenda-päewa-adventistidena, tema ilmunis-päewa weel põlewamalt, kui oma lapsepõlwas ja noorusajal? Kas meid waldab rõõm mõtte juures, et me näeme oma Issandat palgest palgeste ja jellest maalt ära läheme? Me ei karda tulewitku. Jeesuse tulekusse uskuja ei tunne rahutust, nagu maailm seda tunneb. Et Issand tuleb pea, see ei tähenda tõelisele usklitule jugugi seda, et ta siis mõtlematult annab ära oma wara, jätab laste-kaswatusse hooletusse, ei wõta chitamist ette, ei hooli abi-wajajast ega edenda Jumala riigi tööd. See tähendab pigem kindlat lahkumist kõigest kurjast, juuremat agarust waimulikis elus ja rõõmsamat Jumala tööle andumist. Wagas usta-wuses Issanda tulekut ootaw perekond wõtab aega homniku- ja õhtupalwusteks ning hoidub kõigest, mis eemaldab perekonnaliikmeid Jumalale kuulu-mast. Kas tahkime paluda sel palwenädalal õndia lootuse me rõõmu pärast, igatsjewa armas-tuse pärast Jeesuse wastu? Me teame: „Teist korda peab teda ilma patuta nähtama neist, kes teda ootawad õndijeks.“ (Eebr. 9, 28.)

Loeng hingamispäewal, 3. detsembril

Kutse pulmasöömaajale

N. P. Neilsen

„Ja tema ütles mulle: Kirjuta: Õndjad on need, kes Talle pulma õhtusöömaajale on kutsu-tud! Ja tema ütles mulle: Need on tõsijed Ju-mala jõnad.“ (Jlm. 19, 9.)

Apostel Johannes oli juba kord kutsutud kir-jutama seda, mis ta nägi. Kui ingel rääkis Talle pulma söömaajast, ta pidas seda nii tähtsaks, et kordas sel puhul üleskutset. Selle erilise tähtsuse esi-etõstmijeks ingel lisab juure: „Need on tõsijed Jumala jõnad.“ Ehki kõik Jumala wäljendused

on tõsijed, näidatakse siin Jumala ingli poolt erili-selt Talle pulma söömaajale kutsutu õndsusele. See asjaolu wõidab meie tähelepanu ja äratub meie huwi. Niisjstis me tunneme tema tähtsust ja mõistame tema ilu.

Pulm on tähtis elamus nende elus, kes ühine-wad, niisjstis tähtis sündmus on ta ka paari lähe-matele sõpradele. Seda asjaolu peab arwestama eriti siis, kui paaril on kõrge seisus ja on wäga lu-gupeetud. Sel puhul peetakse juureks auks olla

pulmakutsutu. Ütski põhjus ei peaks siis osawõttu takistama. Tehakse kõik võimalikud ettevalmistused, et mitte mingil juhul hilineda.

S u u r i m k ö i g i s t p u l m a d e s t.

Meie kirjakohas nimetatud pulm ei ole nende jarnane. Siilgawaim maine pidu ei ole temaga võrraldaw. See on Talle pulm! Maiste kuningate ja wõimukandjate hiilgus ja suurus kahwatub Talle pulma hiilguse kõrwal nähtamatuks. Sel puhul ta esineb kuningate kuningana ja isandate Issandana. See on suurimaid sündmuusi maailma ajaloo. Tõesti „õndsad on need, kes Talle pulma õhtusöömaajale on kutsutud.“ Tall, kellest sin räägitakse, on „Jumala Tall, kes maailma patu ära kannab.“ (Joh. 1, 29.)

Jeesus Kristus, Jumala Tall, armastab meid. Ta sai meie jarnaseks, et me saaksime jumaliku loomuse osaliseks. Ta kattus inimlikkusega, et meie kattusime jumalikkusega. Ta sai meie eest äraneetuks, et meie „pidime Jumala õiguseks saama tema sees.“ Ta suri, et meie võiksime elada. Teda kroonitakse kuningate kuningaks ja austatakse inglivägede poolt kui isandate Issandat, ning ta on siiski meie sõber. Ta on taewaste wäehulkade ülim Issand, ja on siiski meie wanem wend. Teda ülendatakse üle taewaste, ja siiski ta on sõlminud armusideme inimesooga, mis ei katte ialgi.

See on kuningas, kes meid on kutsunud oma pulma. Me oleme kutsutud tema õhtusöömaajale. Pole ime, et inglid hüüawad sellest auhusest sündmusest osawõtjaid õndsaks. Kui tähendab õndsust olla sinna kutsutud, siis on suur eesõigus kutsut teistelegi edasi anda. On wäärt olla selle Talle hüüdjahääl ja kutsuda teisi tema pulmapeole. Me saame selle ülesande, kui me tema kutsut täidame. See on suur rõõm, lewitada võimalikult kiirelt seda austawat kutsut kõigile.

T u n g i w p u l m a k u t s e.

Et lähendada meile selle sündmuse tähtsust, Issand selgitas tähendusõnas pulmakutse tungimust ja paljude ükskõikjust kutse täitmiseks. Ta ütles: „Üts inimene tegi suure õhtusöömaaja ja kutsus palju. Ja läkitas oma sulase õhtusöömaaja tunnil ütlemas neile, kes olid kutsutud: „Tulge, sest kõik on ju walmis!“ (Luuk. 14, 16. 17.)

Kutse on meilegi läkitatud. Me oleme selle vastu wõtnud, ja meid saadetakse ustayate sulastena teisi pulmapeole kutsuma. Meie ülesandeks on rõõmusõnnumi kordamine. Me peaksime rõõmja südamega oma kuningate kutsega ruttama kõikjale: „Tulge, sest kõik on ju walmis!“ „Waim ja pruut ütleswad: Tule! ja kes seda kuulub, ütlesku: Tule!“ (Jlm. 22, 17.) Milline auhine kutse! Me oleme rahusaadikud, wälja saadetud selle poolt, keda me armastame. See ülesanne ei ole antud ainult jutlustajatele, waid igale kutsut kuulnud hingele.

Meie tähendusõna järele oli see õhtul, kui sulased erilise kutsega wälja saadeti. Päew lähenes lõpule. Pidu algus seisib wahenditult ees. Kõik ettevalmistused olid tehtud. Kutse oli nüüd tungiw: „Tulge, sest kõik on ju walmis!“ Kutsutud aga „hakkasid endid kõik ühest suust wabandama.“

See on meie päewade kujukutus. On õhtuag. Armuaeg läheneb lõpule. Talle pulm seisab ees. Taewa õnudes tehakse wiimaseid ettevalmistusi selleks peoks. Pea, üsna pea on juba liiga hilja sellest osa wõtta.

M i s t ä h e n d a b o l l a e t t e w a l m i s t a m a t a.

Jumala rahwas ei ole weel walmis. Kogudused magawad ega mõtle milline tähtis sündmus on tulemas. On õhtu, ja me peame kutsuma: „Tulge, sest kõik on ju walmis!“ Meie tähendusõnas kutsutud hakkasid endid ühest suust wabandama. Esimene ütles: „Mina olen põllu ostnud ja pean wälja minema ja seda waatama; ma palun sind, wabanda mind.“ Ja teine ütles: „Ma olen wiis paari härgi ostnud ja lähen neid katsuma; ma palun sind, wabanda mind.“ Ja teine jälle ütles: „Ma olen naise wõtnud ja selle pärast ei wõi mina tulla.“ (Luuk. 14, 18—20.) Me loeme selle kohta:

„Ühelgi esitatud wabandusel ei olnud tõelist tungiwat põhjust. Mees, kes pidi minema oma põldu waatama, oli juba ostnud selle. Tema waatamineku rutt olenes sellest, et kogu tema huwi kuulub ostule. Ka härjad olid juba ostetud. Nende waatamine pidi ainult ostja iha rahuldama. Ka kolmandal wabandusel ei olnud tõelist põhjust. Usjaolu, et kutsutu oli naise wõtnud, ei takistanud tema osawõttu õhtusöömaajast. Tema nainegi oleks olnud teretulnud külaliste hulgas. Tal olid aga plaanid enese jaoks, ja need näisid talle ihalduswäärsemad kui wõtta osa õhtusöömaajast, nagu ta oli lubanud. Ta leidis teiste seltskonnas suuremat rõõmu kui oma piduperemehe omas. Ta ei palunudki wabandust ja oli äräitleva wastuse juures iegi ebawiisakas. Tema wäljendus: „Sellepärast ei wõi mina tulla“ warjas ainult tõe: „Mind see ei huvita.“

Need wabandused näitasid, et kutsutute mõtted tegelesid mujal, et nad olid täielikult tegutsemas teiste asjadega. Kord wastuwõetud kutse jäeti kõrwale ja haawati oma ükskõikusega heldet sõpura.“ (Christi Cleihnisse, lk. 219, 220.)

Nii toimisid need, kes olid juba kord palutud pulma, ja kes olid ka kutse vastu wõtnud. Need kujukutawad koguduses hooletute ja ükskõiksete gruppi. Mõisted asjad on tumestanud nende pilgu igaweste wäärtuste jaoks. Nad seisawad õhtulikul alusel, ja kui mingisugust muudatust ei sünni, siis nad jätawad tõe ning on lõpuks täiesti kadunud. Nad wõtawad maailma meelitust südamesse,

kuna Jumala töö nende meeltes ja püüetes tõrjutakse tagaplaanile. Nad on tõtt tunnud; nad on koguduse liikmed, aga nad on jätnud tarvilikud ettevalmistused hooletusse. Nad märkavad oma ajaviitmist liiga hilja.

Kutjutakse teisi külalisi.

Lähendusõnas kojajand annab nüüd julasele käsu: „Mine warsti wälja linna laiade uulitsate... ja teede peale ja aedade ääre ja saada neid sisse tulema, et minu koda täis saaks.“ (Luuka 14, 21, 23.)

„Käjus, minna teedele ja aedade ääre, esitab Kristus nende ülesande, keda ta kutsub oma nimel töötama. Kogu maailm on Kristuse julaste tööpõld. Kogu inimpere kujundab kuulajaskonna. Issand soowib, et tema armusõna wiaakse igale hingele.“ (M. a. D., lk. 226.)

Seda tööd peab nüüd tehtama. Meie aeg nõuab, et me kiiresti wälja läheme inimesoole Jumala sõnumit kuulutama; öö saabub. Kestew, kindel Jumala sõna õpetab meid. Piiblis ettekuulutatud märgid näitawad selgesti, et aeg on lühike. Me läheneme kodumaale. Talle pulma söömaeg leiab pea aset.

Meil on ülesanne pulmasöömaaja sõnumiga ruttu wälja minna. Olukorrad sunnivad meid kiirustama. Palawikulises ruttus, et oma kawatsumi kiiremini teostada, inimesed püüawad ruumi ja aega kokku huruda. Meilegi on aeg lühike ja ülesanne juur. Slegi kurat kiirustab; „temal on juur wiha, sest ta teab, et tal piisut aega on.“ Me peame oma Meistri kuulutusjega edasi ruttama, sest tund on lähenenud. On õhtuaeg. Kutset peab kuulutama, enne kui öö saabub. Jälgigem tõsijest järgmisi sõnu:

Loeng pühapäeval, 4. detsembril

Terwishoiuõpetus kolme-ingli-kuulutuses

Dr. med. H. M. Walton

Koguduse peamine ülesanne on kuulutada igawest ewangeeliumi kogu maailmas. Ja juba warakult juhiti tema tähelepanu terwisliku eluwiisi wadjadusele. Jumal õnnistas kogudust iseäralisel wiisil, andes temale prohwetikuulutamise-waimu. Selle kui Jumala eeshoolitsuse anni kaudu sai ta juhatusi inimese kehaliste, waimsete ja waimulikkude wadjaduste kohta. Usklikele õpetati olulisi põhimõtteid niihästi terwishoiu kui ka kaswatus ja jumalakartliku elu üle. Me oleme wõinud palju aastaid olla uhked selle üle, et meie kuulutus on täielik, teenides inimese igakülgeid tarwidusi.

Wõibolla tekib küsimus, miks terwishoiuküsimus omab nii tähtsa koha meie usupunktides?

„Jumalal on halastaw süda, hinged on talle kallid. Kristus nuttis surmaahastuses maailma pärast; ta löödi tema eest risti. Jumal andis oma ainusündinud poja patuste päästmiseks, ning ta tahab, et me armastame oma kaasinimesi, nagu ta on armastanud meid. Ta tahab, et kõik, kes tunnawad tõtt, seda jagaksid teistelegi.“ (Lutnist. 1., lk. 118, 119.)

Pulmariiete eest hoolitseda.

Kui Issand häwitas Soodoma ja Komorra nende kurjuse pärast, siis inglid juhtisid Loti ja tema perekonna kiiresti linnast wälja. Nad panid talle arusaadawalt südamele: „Katsu, et sa oma hingega pääsed.“ „Tõtta, katsu, et sa sinna pääsed.“ (1. Moos. 19, 17, 22.) Nagu see oli Loti päewil, nii on ka Inimese Poja tulemisel. Me peame hufatusest põgenema.

Meid on kutjutud Talle pulma söömaajale. Kas me tõesti oleme ford seal? Me peame selleks tegema kõik tarwilikud ettevalmistused. Meil peawad pulmariided seljas olema, kui Kuningas tuleb külalisi waatama. Kuidas me teeme selle katse läbi? Kas oleme ette valmistatud sisseastumiseks, enne kui üks juletakse igawesteks?

Meie Õnnistegija armastab meid. Ta tahab meid seal näha, ja me peame ka seal olema! Me peame minema läbi pärliwärawa Jumala linna! Me peame kõigi aegade lunastatute hulgas istuma Issandaga lauas Talle pulma söömaajal! Me ei taha esitada nüüd ühtki wabandust, siis oleme ford Jumala armu läbi seal. Ja, armas hing, sina ja mina, me tahame üksteist teretada kuningate Kuninga ja isandate Issanda pulmapeol. Kas saad siin a seal olema? Millise wastuse ja annad?

Teiste sõnadega — mis on suhe, kui jeda üldse on, ajaliku heaolu ja waimuliku kogemuse wabel?

Wõibolla tugewaim piibllilik wastus niisugusele küsimusele on wäljendatud apostel Pauluse kirjades. Korintlastele ta kirjutas: „Mis? Kas te ei tea, et teie ihu on Büha Waimu tempel, kes teie sees on, keda te olete saanud Jumalalt, ja et teie pole mitte iseeneeste pärast? Sest te olete kalli hinnaga ostetud: seepärast austage Jumalat oma ihuga ja waimuga, mis on Jumala omad.“ 1. Kor. 6, 19, 20.

Wäga sobiwad sõnad selle kohta on leida õe White teoses „Ministry of Healing,“ lk. 271:

„Teadmine, et inimene on Jumala tempel, koht Tema aulikkuse ilmutamiseks, peaks olema

juurimaks julgustajaks meie füüsiliste jõudude arendamiseks. Aukartust- ja imestustäratavalt on Looja valmistanud inimese keha, ja ta käsib meil seda uurida ning aru saada selle tarvidustest ja teha oma osa selle lahjustamise ja rikkumise eest hoidmisel."

Jumal lõi inimese keha nagu krooniks oma tätetöö saavutusile. Tema mehhanismi ja töötamise keerulised inied põhjustavad sügavat imetlust, et siin on tõesti jumalik vägi avalikuks saanud, ja et tarkus on eelnenud leiutamisele. Znimliku kehaehituse uurimine täidab uurija sügava imetlusega Looja vastu.

Kui Jumal puhus eludõhku ninasse, siis meie ežiija sai elavaks hingeks, ja meile jutustatakse, et keha mitmesugused süsteemid, meeled ja organid, algasid tööd, ja nad kõik olid allutatud seadusele. Me võime järeldada, et meie keha töötamine pole juhuslik nähtus, vaid on loostõlaline ja korrapärane talitus, mis säilitatakse ja reguleeritakse loodusseaduste abil. Meile öeldakse:

"Inimese füüsiline organism on Jumala ülewaatuse all, aga pole nagu kelli, mis, kui ta korda seatud, läheb käima iseenesest. Süda lööb, pulsile järgneb puls, hingetõmbele hingetõmme, aga kogu olemus on Jumala ülewaatuse all." (Medical Ministry, lht. 9.)

Tõesti me elame, liigume ja meil on olemasolu vaid Jumalas. Jumala wäe püüw töötamine füsioloogiliste seaduste kaudu, millede looja Tema on, põhjustab meie alatist ühendust Temaga. Tunnustamine, et meie füüsiline keha on säilitatud ja korraldatud Jumala wäe läbi, on tähtis samm füüsilise terwise ja waimuliku elu juhete ning kaugeleulatuwate loodusseaduste vastu eskimise tagajärgede õiges arusaamises. Me loeme jällegi:

"Sama wägi, mis hoiab loodust ülmal, töötab ka inimestes. Samad suured seadused, mis juhivad ühtlaselt nii tähti kui aatomeid, korraldavad ka inimese elu. Seadused, mis walitsewad südame tegewuse üle, korraldades eluhoowamist kehasse, on seadused, mis on wägewa intelligenti poolt wälja töötatud, kellel on seaduslik wõim südame üle. Temast wäljub kogu elu. Minult Temaga loostõlaliliselt on õige elutegewus wõimaldatud. Tema loomise seaduste oluford on ühesugune — elu säilitamine on wõimalik ammudades elu Jumalalt, elu, mis on juhutatud Looja tahtele wastawalt. Tema käjust üle astuda, olgu see siis füüsiliselt, waimiselt wõi moraalselt, tähendab eemaldada ennast loostõlast uniuersumiga, et tuua sisse lahkheli, anarhiat ja häwin-gut." (Sealsamas, lht. 10.)

See tõsiasti peaks põhjustama igauht järele mõtlema. Et me oleme Jumala tempel ja et käjust üleastumine terwise juhtes tähendab loobu-

mist loostõlast Jumalaga, on wäga pühalik mõte. Selline idee tõesti näitab terwisliku elu tähtsust, kuid samal ajal tõstab ta meid kõrgemale bioloogilise elu eesmärgist, olgugi et ka see on tähtis.

Üleastumise traagilised tagajärjed.

Järgnewa seletuse kaudu me saame weelgi laiema waate loodusseaduste tähtsuse üle ja selle kohta, kuidas Jumal neisse juhtub. Niisugune otjekohene nõuanne ja manitsus peaks täitma meie südameid aukartusega ja põhjustama iga harjumuse walgusega loostõlla wiimist ja Jumala austamist nii ihu kui hingega, mis kuuluwad Jumalale.

"Jumal on kindlasti nii loodusseaduste kui ka moraalsete seaduste algataja. Tema seadus on kirjutatud Tema oma sõrmega igale ergule, lihasele ja organile, mis on inimestele antud. Igaühel peaks olema teatav teadmise inimese keha ehitusest, et wõidaks hoida oma keha olufordas, mis on tarwilik Jumala töö jaoks. Füüsilist elu peab ettewaatlikult hoidma ja arendama, et inimise läbi wõiks awaldada jumaliku loomust täielikult. Inimese füüsilise ja waimuliku elu juhtumise waatlemine on üks tähtsamaid haridusealasid. Sellele peaks pööratama sügawat tähelepanu nii kodus kui koolis." („Christ Object Lessons," lht. 347, 348.)

Esimene üleastumine, mis oli patu sissejuhatuseks, tõi endaga kaasa traagilised ja põhjalikud muutused inimese loomuses — nii füüsiliselt, waimiselt kui ka moraalselt. Inimese keha muutus wastuwõtlikuks wanadusele ja haigustele — muutus jurelikuks. Meelelisel protsessid muutusid kaunis piiratuks wastuwõtmise ja haarawuse ulatawuses. Inimese mõistus sai nõrgenewaks. Waimulikus juhtumises Jumalaga inimene muutus wõõraks ja libalikuks oma loomuselt. Patt alandas hinge ja inimese süda pöördus tahtmatult halba tegema.

Piiritu tarkuse ja teadmise läbi Jumal teadis ette patu hirmu kogemuse, millest inimisugu pidi osa wõtma, ja lõputus armastuses Isa ning Poeg tegid ettewalmistusi inimese lunastamiseks ja tema Jumala kujusse taastamiseks. Et olla põhjalik, taastamine peab haarama kogu inimest, kaasa arwatud ka füüsiline, meeleline ja moraalne loomus. Pange tähele, kui selgesti õpetab seda mõtet järgnew ütlus:

"Jumal tahab, et meie saawutaksime täiuslikkuse taseme, mis on meile wõimaldatud Kristuse läbi. Ta kutsub meid walima õiget poolt, ühinema taewalikkude wõimudega, wastu wõtma põhimõtteid, mis taastawad meis taewaliku kuju. Tema kirjutatud sõnas ja Tema looduse juures raamatus on awaldatud elumõtted. On meie hool neid põhimõtteid tundma õppida ja

kuulekusega Teda kaasa aidata." („Ministry of Sealing", lht. 114, 115.)

Füüsiliste, waimsete ja waimulikkude jõudude juhe.

Mainitud kolme asja juhte olemasolu on teaduseilmas laialdaselt tuntud. Nad on nii elawas seoses, läbipõimunud ja käsikäestöötavad, et tagajärjekas eraldamine pole võimalik. Ja tõesti, mida põhjalikumalt neid küsimusi õpitakse, seda enam nad näewad lahutamatud olevat. See füüsiliste, waimsete ja waimulikkude omaduste lähebane juhe on eriti rõhutatud prohwetikuulutuse-waimu poolt, nagu nähtub järgnevast nõuandest:

„Argu ükski, kes omab jumalafarnasust, sühtu ükskõiksusega terwishoiuse ja salligu iseenda juures mõtteid, et mõõdukusetus ei ole miski patt ega kahjusta nende waimulikkust. On olemas tihed töötöö füüsilise ja moraalse olemuse wahel." (Review and Herald, 25. jaan. 1881.)

Teises kohas me loeme tähtsa osa selle kohta, mida omab keha iseloomu kujundamises:

„Keha on ainult wahetalitaja, mille abil mõistus ja hing arendatakse iseloomu ülesehitamiseks. Sellest siis tuleb, et hingewaenlane juhib oma kuulatused füüsiliste wõimete nõrgendamise ja alandamise sihis. Tema edu jelles tähendab kogu olemuse allumist kurjusele." (Ministry of Sealing, lht. 130.)

Oma käitumises wana Iisraeliga Jumal näitas selgesti, kuidas ta pidas tähtsaks terwise ja keha eest hoolitsemise. Moosese läbi Jumal andis ühikajalise juhatus terwishoiu juhtes oma rahwa heaks. Ühes nende seletustega anti erilised töötused ka õnnistuste juhtes terwise hoidmise puhul.

„Kui ja kuulad hoolega Jehoowa oma Jumala sõna, ja teed seda, mis on õige Tema silma ees, ja kuulad Tema käste ja pead kõiki Tema seadusi, ma ei saada ühtegi neist haigusist teie peale, mis ma olen saatnud egiptlastele: sest mina olen Jehoowa, ainu arst." (2. Moos. 15, 26.)

On näha, et see töötus on antud tingimusi. Nende täitumine olenes Iisraeli kuulekusest. Tema rahwa terwis oli Talle erilise tähendusega, aga Ta ei wõinud austada ega sallida sõnakuulmatust. Õiged kehaliised harjumused alati wiitwad kehaliisele üleolekule.

Jumal on annud ka praegusaegsele Iisraelile terwishoiu õpetuse. See on määratud eriliseks kaitseks rahwale, kes on ümbritsetud loderusest ja igasugustest liialdustest. Me usume, et kui me jälgime seda walgust, siis see kaitseb ja warjab tõbede ja kakkude eest, mis on laialdase lewifugo aja lõpul. See kaitse oli töötatud Iisrae-

lile, aga mitte enam kui wanasti Jumal sallib wõi austab sõnakuulmatust praegu. Wägivald tõi haigusi, hingetühjust ja surma nii mõnelegi Iisraeli laagris. Kas walguse hülgamine ja teadmatuus tänapäewal ei oma samasuguseid tagajärgi? Wõimetus ühtuda terwishoiureeglitega eemaldab kaitse ja lõpuks rikub keha ning hinge. Me loeme: „Jumal ei sega wahete, et hoida inimesi loodusseaduste rikkumise tagajärgede eest." (Christian Temperance and Bible Hygiene, lht. 28.)

Füüsiline terwis on üks osa armuõpetuse kuulutusest.

Me juba waremalt märkisime, et „keha on ainult wahetalitaja, mille abil mõistus ja hing arendatakse iseloomu ülesehitamiseks. Kui keha terwise säilitamine ja taastamine on osa armuõpetuse kuulutusest, ja me teame, et ta on niimoodi ka taewa poolt tunnustust leidnud, siis lunastuse kuulutus pole täielik, kui mainitud osad on wälja jäetud. Pangem tähele kuidas terwishoiuküsimus on ühenduses kolme-ingli-kuulutusega.

„10. detsembril, 1871. a. mulle näidati, et terwishoiuküsimus on haru suurest tööst, mis teeb inimesi kõlbawaks Issanda tuleku wastu. Ta on nii tihedasti seotud kolme-ingli-kuulutusega, nagu on käsi kehaga. Kümne käsu seadust on inimeste poolt wäga fergemeelselt käsitletud; aga Issand ei tule üleastujaid karistama enne, kui ta on saatnud neile hoiatuskuulutuse. Inimesed ei wõi rikkuda loodusseadusi, alistudes rikutud isule ja kirgedele, ilma et nad ei astuks üle Jumala seadusest. Seepärast Ta on lubanud paista walgust terwishoiust meie peale, et me wõiksime näha patust üleastumist seadustest, mis Tema on loonud meie olemuses. Loodusseaduste selgitamine, nende wastu kuulekusele kutsumine on töö, mis kuulub kolme-ingli-kuulutuse hulka, et valmistada üht rahwast Issanda tulekuks." (Tunnistused, 3. anne, lht. 161.)

Seletused on jünjuures waewalt wajalikud, aga siiski me tahame juhtida erilist tähelepanu lausetele, et „terwishoiuküsimus on osa suurest tööst, mis teeb inimesi sobiwaks Issanda tuleku wastu." Veel enam, „loodusseaduste selgitamine ja nende wastu kuulekuse nõudmine on töö, mis kuulub kolme-ingli-kuulutuse hulka." Riisugused wäljendused annawad terwishoiuküsimusele fõrgema ning pühama ülesande. Samal ajal nad seowad meid paratamatult isikliku wastutusega walguse pärast, mis on lubatud meie peale paista. Kas see walgus paistab sinule? Kas see täidab säruga sinu südant ja mõistust ning põhjustab sind lugu pidama seadustest sinu keha juhtes ja wõtma neid nagu Jumala seadusi?

Terwishoiu põhimõtete juure põrdumine on tarwilik.

Tarwidust täieliku mõidu järele isiklikus elus ja samuti harjumustes ei jaagi liialt rõhutada. Hingewaenlane püüab uuendustööd takistada. Sügaw ja tõeline suhe harjumuste ja waimuliku kogemuse wahel on selgesti awaldatud nii Piiblis kui ka prohwetikuulutamise-waimu poolt, ja nende ühendamine tähendaks kõige ohwerdamist.

On tarwis palju Kristuse armu, et olla terwisliku seisukorra uuendaja. Kõige pealt me peame olema weendunud neis põhimõtteis ja neid vastu võtma. Järgnewalt me peame olema hästi teadlikud nende terwes, originaalses ja tasakaalustatud korralduses. Alles siis me oleme kohased neid teadlikult jälgima ja õpetama.

Iga isik võib tugewa tahte tõttu loobuda teatud asjade tegemisest või teatud toitude söömisest, mis arwatakse mitte kõige terwislikumad olewat, aga kui harjumus ilmub puhta tahteakti tagajärjena või on läbiwiidud kohustustundest, siis terwise uuendus muutub ebameeldiwaks ja on raske ife. Selline isik on wangis kuni kuulekus ilmub jüdames unestisünni elamuse osana. Kuulutus sellest kuidas elada on määratud meie kõrgemaks hüweks ja mitte mingisuguseks ainuwahetsejalikuks kitsenduseks. Jällegi meie loeme:

„Õpetades terwishoiu põhimõtteid pidage meeles õpetuse suurte ülesannet, jeda, et tema taotluseks on leha, mõistuse ja hinge kõige kõrgem väljakujunemine. Wäida, et loodusseadused, olles ühtlasi Jumala seadused, on meie hüwangu teenimises, et kuulekus nende suhtes wiib neid eluõnnele ja aitab walmistumisel tulewa elu jaoks. Juhata inimesi õppima jeda suurepäraselt organismi, inimese süsteemi ja seadusi, millega jeda walitseatakse. Selle asemel, et waadelda loodusseaduste arwestamisele kui ohwirile ja enese-itamisele, nad suhtuwad temasse nagu ta tõesti on, nagu hindamatusse õnnistusse.“ (Ministry of Healing, lhf. 146, 147.)

Meie isiklik wahelord.

Ma palun teid, wennad, Jumala halastuse läbi, et te annaksite oma lehad elawaks, pühaks, Jumalale wastuwõetawaks ohwiriks, mis on teie mõistlik teenistus.“ (Rooma 12:1.)

Kui inimene astub üle terwisliku elu põhimõttest ja võtab juuna, mis terwist wähen dab, kas ta võib samal ajal austada Jumalat oma lehaga ja anda jeda kui elawat, Jumalale täiesti wastuwõetawat ohwrit. Seitsemenda-päewa-adwentistid, kes ootawad oma Issanda peatset tagajutulekut, peaksid olema wiimased, kes õituwad üksikõikeks selle uuendustöö vastu.

Mõte elada terwislikult terwise pärast on wäärtuslik. Terwisliku elu seaduste jälgimine tõesti wähen dab haiguse kordi ja tasub end õnne-momentide, füüsilise ja mõistusliku üleoleku ning ebamugawuste wahesufega. Aga terwislik elamine Jumala heaks ületab kaugelt füüsilise tuge-wuse antud juhul ja tungib iseloomu lastwata-mise waldkonda. Tahtliku kuulekuse waim Ju-mala kõikide nõuete vastu wiib meid kogemusse, mis toob terwist nii ihule kui hingele. Pane hoo-lega tähele Jumala ümmardaja järgnewat ütlust:

„Sige pühaksjaamine pole mitte paljas teooria, tunnetepuhang, või sõnakõlks, waid on elaw, teotsew põhimõte, mis läbistab igapäewase elu. Ta nõuab, et meie harjumused söömisel, joomises ja riietuses oleksid waid niisugused, mis kindlustawad meie füüsilise, mõistusliku ja mo-raalse terwise säilumise, et me võiksime anda Issandale oma lehad mitte ohwiriks, mis on ri-futud waleharjumustest, waid elawaks ohwiriks, mis on püha, Jumalale wastuwõetaw.“ (Re-view and Herald, 25. jaan. 1881.)

Iga asi, mis puutub meie igawestesse terwi-dustesse ja on abiks tulewa elu vastu walmista-misel, peaks olema äärmise tähtsusega meile kõi-gile. Meile on antud järgmine tõsine nõuanne:

„Meie lehad on Kristuse poolt ostetud waran-dus ja meil puudub wabadus teha nendega, mis me iganes soowime. Igaüks, kes mõistab terwise seadusi, peab tundma oma kohustust nende käs-kude täitmisel, jest Jumal on neid seadnud. Terwise seaduste täitmine peaks kuuluma isik-likkude ülesannete hulka. Meie ije peame kannata-ma üleastumise tagajärjel. Me peame isiklikult wastust andma Jumalale oma harjumuste ja kommete kohta. Seepärast meile esitatud küsimus pole mitte: „Misugune on maailma komme?“, waid, „Kuidas ma üksikisikuna kohtlen neid har-jumusi, mis Jumal on mulle annud?“

Milline on meie wastus sellele küsimusele? Jumal ei võta vastu mingit ajendajat kuuleku-sele. Milline on tagajärg, kui me julgeme oma silmad walgujesele, mis näitab selgesti meie ko-hustust ja wastutawust moraalse ning füüsilise seaduse täitmise suhtes? Kui me ei juuda fiin täita oma kohustusi, me oleme hädaohus, et me loobume kohuste täitmisest ka teistes asjades. Midaku meid Jumal, et me wiime iga wiisi ja harjumuse täielikku koostõlla Tema jumaliku plaani ja tahtega, et austada Jumalat oma leha ja waimuga ja elada iga walgujese järele, mis Tema meile annab, ning jaada tõelikult pühaks tõe läbi, et olla joiwad surematuse jaoks. Me kutsume üles wärskendatud ustawuseks terwis-liku elu algupäraste ja tasakaalustatud põhimõ-tete läbiwiimises ja õpetamises, jest need on Ju-malast määratud küsimusteks kolme-ingli-kuulu-tuses.

Kodu ja kogudus

E. E. Andross

Kristlik kodu.

Abielu on jumaliku päritoluga ja nagu hingamispäevgi Eedeni and. „Perekonnajäde on kõige tihedam, õrnem ja püham maa peal. Ta on määratud inimsoo õnnistuseks.“ (E. G. W.) „See on Jumala eesmärk, et maine perekond oleks suure taevase perekonna järelkuju.“ (E. G. W.)

Kes omavad hindamatut õnne tõelises kristlikus perekonnas üles kasvada, nendele jääb see kogemus kalli pärandusena südamesse. Nad ei unusta oma lapsepõlve muljeid iialgi, seda rahuliku õhkkonda ja südamlikkust, millega perekonnaliikmed on üksteisega seotud. Kus selliseid sidemeid hoitakse ja arendatakse, kus samaaegselt palveohvri magus lõhn hommikutu ja õhtutu tõuseb armutsoonile, seal nad ei katke kunagi täiesti.

„Inimsoo ülesehitamine ja tõus saab alguse kodust. Vanemate tööle ehituvad kõik teised püüdmused.“ (E. G. W.) „Ükski inimolemusele usaldatud ülesanne ei oma nii suuri ja ulatuslikke tagajärgi, kui isade ja emade vastutavus.“ (E. G. W.)

Kodu olemus.

Suur vaimulik pimedusatab maad. Enne kui Jeesus tuleb, peavad kõik läbistama tulise viiselduseabju. Meid manitsetakse tungivamate väljendustega julgelt Issanda teenistusse astuda ja armukuulutust levitada. Me peame kord ilmuma kuningate Kuninga ette, kui ta tuleb oma aus, — kuidas näib meie perekond, kui mõtleme sellele kõigele?

Minu pill langeb tagasihoidlikule majale Egiptuses, kodutu orjaperekonna elukorterile. Siin kasvab Mooses 12 aastat wagade vanemate hoole all, kes „ei kartnud mitte kuninga käsku.“ Nad uskusid, et nende rahva orjusest lunastamise aeg on saabunud. Nad uskusid ka, et ta kord sealjuures on tegew, kui neil õnnestub teda õieti kasvata.

Mooseje ema teadis, et ta ei saa ikka hoida seda kallist warandust oma hoole all. Ühel päeval Mooses võib järgneda oma kuninglikule kasuemale, ja seal ümbritsevad teda mõjud, mis teda eemaldavad Jumalast. Nii põhjalikult võttis see ema oma lapse kasvatamist Jumalale, nii ennastohverdavalt ta hoolitsetas tema vajaduste eest, nii taivalik oli selle väikese onni õhkkond, et Mooses seetõttu tegi valiku, mida meile Pihta Waimu järgmiste sõnadega kirjeldatakse: „Nü läbi ei tahtnud Mooses, kui ta suuremaks sai, et teda vidi vaarao tütre pojaks hüütama. Ja võttis ennem

Jumala rahwaga waewa näha, kui üürifese aja paturõõmu pidada. Ja arvas Kristuse teotust suuremaks rikkuseks, kui Egiptusemaa wara; sest tema waatas tasumise peale. Nü läbi jättis tema Egiptusemaa maha ja ei kartnud mitte kuningas fanget wiha, sest ta oli julge selle peale, keda tema ei näinud, õlgegu oleks ta teda näinud.“ (Gebr. 11, 24—27.)

Kus oli pandud alus sellisele ijeloomukujunemisele? Kellel oli sellejuures peaosja? See toimus lihtlas kodus kannatliku, tähelepaneliku ema poolt. Ta puhkab tundmatu hauras; aga ei ole enam kangel päew, kus õnnistegija asetab talle pähe aukrooni, mis on ilusam kuninganna toredaimast diadeemist.

Eeskujulik perekond.

Issanda ümmardaja kirjeldab meie eeskujuliku perekonda Raalilea mägedes järgmiste sõnadega:

„Perekonnaelu tähtsust ja väärtust tunneme Kristuse elu eeskujust. Ta tuli taevast, et olla meie eeskujuks ja õpetajaks, ja wiibis kolmkümmend aastat perekonnaliikmena Raatsaretis... Ta täitis siiski kõigil neil aastail oma jumaliku kutset. Ta elas sealjuures kui meelikuune, võttis oja perekonnaelust, alistus tema seadustele, kandis tema kohustusi ja raskeid. Lihtsa kodu kaitswa warju all, jagades meie inimliku seisuforda, ta „kasvas tarkuses ja pikkuses ja armus Jumala ja inimeste juures!“ (E. G. W.)

„Issanda lapsepõlveaastad on noorjoole rohkem kui eeskuju. Nad on õpetuseks ja ühtlasi julgustuseks kõigile wanematele... Kellelgi pole lahendada tähtsamaid ülesandeid, kui perekonna põhjendajal ja ülalpidajal. Midagi inimestele usaldatust ei ole isade ja emade tegewusest suurem.“ (E. G. W.)

Et Jumala Boeg weetis kolmkümmend aastat wanemate kodus Raatsaretis ja awalikult esi-nes ainult kolm ja pool aastat, oma ristimisest kuni taewaminekuni, see näitab mõjuvalt, et sellele kodule oli määratud tähtis oja lunastustöö alal.

„Neil ühilduseaastail tema elu kallus armastust ja abiwalmsust. Tema omakasupüüdmatus ja kannatlikkus, julgus ja piisivus, kindlus kiisatus-tes, alatine rahu ja tema olemuse waga rõõmsus mõjusid kõikjal eeskujuna. Ta lewitatas fogu majas puhast, head õhkkonda. Tema elu mõjus kui hapu- taigen tema ümbruskonnas.“ (E. G. W.)

Kui meeldiw on see kodu, kus Jeesus wiibib. Armsad õed-wennad, ma näen adventrahwa juu-

rimat vajadust tänajest alates: ma ei soovita teile lühikest külastust, vaid et Jeesus nüüdsest peale oleks iga perekonna alaline küllaline. Olgu olud kuitahes kehvad, — kus Jeesus on kõigjal ligiolen, oodatud küllaline, seal saab hurski kuningalossiks. Et ta võiks tulla nendesse perekondadesse, ta peab esiteks südames troonile tõusma, tema tahe peab walitsema igaihe elus.

Isad ja emad peaksid hoopis ühenduma sellele pühale ülesandele ja ühisele tegutsema kristliku perekonnaelu ülesehitamisel ja juhtimisel. Igauks kandku rõõmsalt oma osa wastutuses. Me loeme järgmised kasulikud ja julgustawad sõnad:

„Wanemad, laske armastuse päikesepaistet, rõõmu ja õnneliku rahulolu oma südameisse tungida, ja täitke selle õnnistusrikka mõjuga oma perekond. Näidake kannatlikku ja sõbralikku meelsust ning arendage seda ka lastes, rakendage kõiki võimeid, mille abil päike tuleb perekonnaellu. See õhkkond mõjub lastele nagu päikesepaiste ja õh kohelises taimeriigis — waim ja keha arenewad terweks ja tugevaks.“ (E. G. W.)

„Kui lapsed kasvawad üles korralliku perekonnaelu mõistlikus ja armastusküllases õhkkonnas, siis nad ei tunne vajadust otüida wäljaspool lõbustusi ja seltskonda. Kurjal ei ole nende jaoks tõnbejõudu. Perekonna meelsus juhib nende ielloomu. Harjumused ja tõekspidamised kasvawad, mis on tugevad kaitsewahendid kiusatuse wastu, kui nad kord wanematekodust lahkuwad ja iseseiswalt elawad.“ (E. G. W.)

„Wastawalt sellele, kuidas me awame oma südame ja kodu jumalikele elusihitidele, me saame ise elawa jõuallika kanaliks. Õnnistusewood wäljuwad siis meie majast ja lewitawad elu, ilu ja wiljakust kõigjal, kus nüüd walitseb weel wiljatus ja kuitõn.“ (E. G. W.)

Nagu püha, hea lõhn on selle mõju, kui meil kogu maailmas on niisuguseid perekondi. Inglise hulka walitseb rõõm, ja maa kõrwed rõõmusewad ja õitsewad. Rahusaadikud lähewad neistki tõetõrwikutega wälja, ja maa on peagi walgestatud Jumala aust.

K a s w a t u s .

„Lapsed, kuulge oma wanemate sõna Issanda sees, sest see on õige. „Musta oma isa ja ema“ . . . Ja teie, isad, ärge ärritage mitte oma lapsi wihale, vaid kaswatage neid karistamises ja Issanda manitsemises.“ (Ew. 6, 1—4.)

Isad ja emad peawad üksmeelselt koos töötama, et nende töö oleks tagajärgi, minutes nende kodu taewase kodu järeksujuks ja oma laste warijupaigaks.

Jumal andis meie ülespidamise kohta juhtnõõrid. Ei peaks nõustuma sellega, et lapsed jätawad Jumala sõna kindla tee ja satuwad õhtlikule õfiteele, nagu neid on kõigjal. Sõbralikult, aga

energiliselt, kannatlikult ja palkve jõul peame tagasi hoidma nende sõnakuulmatuid soowe, õhjedama nende kalduwusi . . . Tähendab, sõbralikkust tuleb ühendada kindluslega, headust ja õsarwõtlikkust kindla karistuselega.“ (E. G. W.)

P e r e k o n n a a l t a r .

Tööd, nagu see meile on teha antud, me ei saa teostada ilma Jumala sõnas leiduwate ja prohwetikuulutusewaimu läbi antud juhtnõõride hoopis jälgimiseta. Ei saa läbi ilma kindla õhjeseta: neid nõuandeid tuleb täita. Me oleme liiga nõrgad. Me wajame Püha Waimu abi, et oleksime wõimelised kujundama oma perekonda taewase eeskuju põhjal. See saab õfaks neile, kes selle pärast paluwad, kes seda kogu südamest õfistawad. (Luuk. 11, 9—13.) Me wajame tõfist, mõjuwat palkwet. Kiri ütleb perekonnaelu tähtsusest: „Kui lats teie seast ühes nõus on maa peal ühegi asja pärast, mis nemad iial paluwad, see peab neile jaama minu Isa äest, kes taewas on.“ (Matt. 18, 19.)

„Isad ja emad, koguge oma perekond Jumala altarile. Paluge pühade inglite kaitset. Mõtelge sellele, et teie lapsed on kiusatusele wälja pandud. Igapäewased wõitlused ootawad noori ja wamu. Kes tahab elada kannatlikku, armastusküllast ja rõõmsat elu, see peab palkwetama. Me wõidame iseend ainult siis, kui alati saame Jumalalt abi.“ (E. G. W.)

„Maine kodu peab olema meie taewase kodu pilklik kujutus ja ettewalmistus.“ (E. G. W.)

K o g u d u s .

Ei peaks unustatama, et perekonda täitew meel ja waim kordub koguduses. Kõigist organisatsioonidest seisab üksikogudus perekonnale lähimal, ja tal on tähtis osa täita, nimelt Issandale rahwast ette walmistada.

Keegi ei ole Issanda jälletulekuts walmis, kuni ta pole teinud, ühes oma usukaaslastega, mis ta juudab. Ifflik õsarwõtt ja õhwrimeelsus peawad ühinema Issanda töö jaoks. Meile on määratud wiimse aja kohta järgnewad sõnad: „Taewainglid ootawad ammu koguduse ridadest kaastõõlisi. Nad ootawad sind! Tööpõld on nii juur, plaanid nii ulatuslikud, et igas pühitsetud südames peaks olema tung Jumala armu tööriistaks saada.“ (E. G. W.)

Kogudus on maailmale Jumala tõe kandja. Me peakime alati muretsjema wäljaspool Issanda karja seiswate eest, kuni kogu maa on walgestatud Issanda aust. Me loeme: „Kohustus lasub kõigil, kes kuulutawad Jumala armukutset. Igauks, kes seda kuulleb, üteln: Tule! Sellega ei ole mõeldud mitte ainult inlustajaid, vaid ka liikmeid. Nad kõif peawad kutsesest oja wõtma. Peab awaldatama wõitwat mõju mitte ainult amet-

alalholet, waid ka iseloomult ja esinemiselt. Jumal on teinud neid oma wolnikelks maailmas ja oma tahte teostajaks. Mõistaksid ometi kõik selle Jumalast kingitud usalduse au ja ilu!" (E. G. W.)

Mõ r k a d e k i n n i t a m i n e.

Üks teine tähtis ülesanne on määratud praegusaja perekondadele ja kogudustele järgmise kirjakohta kaudu: „Kinnitage lõtvu käsi ja tehke tugevaks lomistavaid põlvi. Ütelge neile, kes on ara meelega: Kinnitage endid, ärge kartke mitte. Waata, teie Jumal... jaadab teile abi!" (Jes. 35, 3. 4.) Oo, kui palju lõtvu põlvi ja argasid meeli on meie hulgas! Wahest nad on teinud wigu, mis tegid neid araks; aga kes meie hulgast ei ole effinud? Saulik ütleb: „Aga minu jalad oleksid pea kõrwale läinud, mu tallad oleksid nii kõhe libisenud.“ (Saul 73, 2.)

Mõrgad ja effijad meie kogudustes waja wad mitte arwustust, waid abi, ja seda wiivitamatult. Nad waja wad abi nendelt, kes wõiwad anda „ilu tuha asemel, rõõmustuse õli leinamise asemel, ja kiituseriit nukra waimu asemel.“ Tõeliselt olemasolewate wigade kõrwaldamine toimugu rahulikus waimus. Hoidu sinagi kiusatuselt! On wiimane aeg, et igaüks oma ligimest aitab ja wennale ütleb: „Ole wahwa!" (Jes. 41, 6.)

„Suurim armastus Jumala wastu ja oma kausupüüdmatu armastus üksteise wastu on parim anne, mis meie taewane Isa wõib anda. See armastus pole filmapiigu-tunne, waid jumalik põhimõte, lõppematu jõud. Armastus on walitse-

waks tõusejõuks Jumala armust uuendatud südamel. Ta muudab iseloomu, walitseb tahet ja kirgi ning õilistab tundeid. Kus see armastus täidab hinge, seal see teeb elu meeldiwaks ja lewitab puhastawat mõju ümbrusele.“ (E. G. W.)

M e i e s u u r i m w a j a d u s.

Neil wiimseil päewil on meie perekonna ja koguduse suurimaks wajaduseks Büha Waimu and — rohke, täielik ja ülewoolaw. Me wajame seda kallist andi, et meie perekonnaelu muutuks ilusaks ja ülewaks, jarnanedes Jeesuse elule oma wanemate kodus Raatsaretis. Me wajame tema wõidmist, et wõita ja hoida alal oma laste ja noorte jüdameid ning juhtida neid õnnistuskirjama kutsu juure, mis üldse inimesele antud.

Aeg on käes, et terve kogudus wõtaks vastu selle taewase wäe, mis annab talle jõudu lõpu-eelseks Jumala tööks. Me peame oma pattudest täiesti wabanema. Tuleb kõrwaldada lahkhelid ja kõik, mis lahutab õdede-wendade jüdameid. „Olla peaaegu ja hiiski mitte täiesti päästetud, tähendab olla mitte peaaegu, waid täiesti kadunud.“ (E. G. W.)

Kui see ettewalmistus on koguduses toimunud, siis töötatud õnnistus tuleb külluses ja ulatub igale hingele. Taewa warustuse wastu wõtnud kogudus läheb oma teed, „ilus kui kuu, selge kui päike, hirmus kui wäehulgad lippudega.“ (Ulem-laul 6, 10.) Soowime, et kogudus saaks palwe-nädalal selle auhise kogemuse.

Loeng teisipäeval, 6. detsembril

Kõigesse maailmasse

H. W. Cormack

Adwentuslikule kogu maailmas awaneb meie päewil imeline sündmus. Jumal lõpetab oma wiimse töö rahwaste juures. Ta on taewa ja maa Jumal. Kuna peaaegu igal inimese tegewusalal toimub tähelepanuwäärivalt tähtis areng, esineb tänapäew Kristuse jälletuleku kuulutus sündmuste suurima märgina igalpool järjeft wõimsamalt.

Üigi kaks tuhat aastat tagasi näidati apostel Johannelele üksildasel Patmoise saarel, kus ta usu pärast wangistust kandis, ewangeeliumi wõidukäiku, mida pidi kuulutatama tee walmistamiseks enne Kristuse ilmu mist.

Ta kirjutas sellest järgmist: „Ja ma nägin ühe teise ingli keset taewast lendawat, sellel oli igawene ewangeelium, et ta seda pidi kuulutama neile, kes maa peal elawad, ja kõigile paganatele ja suguharudele ja keeltele ja rahwastele. Ja ta ütles juure häälega: Kartke Jumalat ja andke temale au, sest et tema kohtutund on tulnud, ja

kummargade seda, kes on teinud taewa ja maa ja mere ja weeallikad.“ Ja teine ingel käis järel ja ütles: „Langenud, langemid on suur linn Baabilon, sest et ta oma hooruse tulise wiha wiinaga kõiki paganaid on jootnud.“ Ja kolmas ingel käis nende järel ja ütles juure häälega: „Kui keegi metsalist ja tema kaju kummardab ja wõtab tema märgi oma otja ette wõi käe peale, see sama peab ka Jumala kange wiha wiinast jooma, mis segamata on walatud tema wiha karika sisse... Siin on pühade kaannatus: siin on need, kes Jumala käsu sõna ja Jeesuse usku peawad.“

Apostel Johannele nähtud nägemus täitub meie filme ees. Me elame tähtsal ajal.

Käesolewate loengute lugemine ja kuulamine mõjutab uuesti meie jüdameid. Meid huwitab misjonipõldude edenemine kogu maailmas, mille jälgimisel mõtleme Jeesuse sõnadele: „Ja sedasama kuningriigi armuõpetust peab kuulutatama

õiges maailmas, tunnistuseks kõigele rahvale; ja siis vast tuleb ots."

Hiina.

Pärast seda, kui Frederick Briggs, osakonna esimees, oli jutustanud mõningasti raskust, mida paljud meie õed-wennad läbi elavad, ta ütles: „Olen rõõmus, et sõjast ja raskust hoolimata võin teile teatada, et meie töö edeneb. Issand õnnistab meid mitmesugusel viisil. Meie kuulutajad on vahvad. Me võime esitada hea aruande hingedevõitmisest, kuigi ta ei ulatu eelmise aasta aruande tasemele. Me võime nüüd alata tööd mõnes piirkonnas, mis seni olid meile suletud. Meie kuulutajate keskel Ida-Hiinas walitseb eriti hea waim. Mõnes kohas kogudused liikvideeriti, ja liikmed läksid laiali. Seetõttu ärkas üldine hütvi, mida meie kuulutajad kasutasid; nii töö tugewnes jälle selles paigas. Lääne-Hiinas ristiti 1937. a. rohkem hinge kui kunagi warem."

Niisugused teated kinnitawad meie Õnnistegi- ja töötust: „Ja waata, mina olen igapäew teie juures maailma otsani."

Evangeeliumi walguskiired läbistawad juure riigi kuni Hiina piirideni. Wend ja õde Lee saadeti läänepoolsesse prowintsi Sünanni. Nad asusid elama Mofiangi ja leidsid imestatavat huwi. Nad on kuue kuu jooksul ajutanud neli piiblikooli ja ühe harupiiblikooli, kus käib mitusada inimest. See toimus kahe juguharu juures, kellede keskel seni keegi ei olnud ewangeeliumi kuulutanud.

Waadates Lääne-Hiina külmadele ja kohutawale Tiibeti mägedele, rõõmustab meie südameid tõsiasi, et hiljuti Lõude-Hiinas ristiti kaks tiibetlast. Üks wastristitud on kirjandusega teel Chajasse, et sel teel wiia kuulutust rahvale, kes kaua aega on ewangeeliumist eemal olnud.

Wend J. E. McElhany, külastades Hiinat, sai ühelt budda laamalt, kes ühes wend J. S. Schultz'iga oli waadanud meie kooli Chiao Tou Tsengis, ja peab end wiimseks ülejäänud „elawaks Buddaks", tungiwa palwe, et me ka tema inimeste juures algajime niisuguse tööga ja samade sihtidega, nagu ta on näinud seda Hiinas.

Euroopa.

Wenad Euroopas, kes kannawad seal wastutust mitte-tergel ajal, seisawad kindlasti usus ja on rõõmsad. Wend W. R. Beach, Lõuna-Euroopa osakonna sekretär, kirjutab järgmist: „Tumedad pilwed lendawad üle meie maade ja ähwardawad meie tööd häwitada. 1937. a. wõideti tõele 3200 hinge. See on suurim arv Lõuna-Euroopa osakonna ajutamisest saadik. Kaswamine on tõesti rõõmustaw, sest 1929. a. alates meie liikmete arv on kaswanud kahetordseks. 1929. a. see ulatus 14 644 ja 1937. a. lõpul 29 044. Urvestades olufordi, milles neid tagajärgi saawutati, peame tunnistama: Sumal on seda teinud!

Põhja-Ameerika.

„Misjonitöö juure kuulub ohvrimeelsus", kirjutab M. B. Neilsen, Põhja-Ameerika osakonna esimees. Ta nimetab Honorino Lawaressi ja tema naist, kes ühes kahe väikese lapsega wõimja Amatsooni ühe haru ääres awasid kooli indiaanlaste juguharu keskel. Bea suri üks nende laps selles kõrwalises kohas, kus nad kellegagi ei saanud rääkida, kus ükski inimene neid ei trööstinud. Hiljem indiaanlased warastasid nende kanad ja mürgitasid lehma. Aga pärast kolmeaastast läbikatsumist ja raskusi nad wõisid rõõmu tunda 15 kalli hinge üle, keda nad olid wõitnud Issandale. Üht meest oma naisega ristiti kell 10 õhtul, kuna ta kodunt ei jõudnud õigel ajal ristimisele, mis toimus pärast lõunat. Rõõmustawad sadanded usklikke hulga juures Amatsooni piirkonnas.

Pilk Raug-Ida sje.

Raug-Ida osakonnast kirjutab B. L. Armstrong: „Borneo saarel, Sarawakis, kus misjonär J. M. Nernejs ühes wäheste kaastöölistega püüdis läbi töötada ka seni puutumata piirkonnad, on juur wajadus töö teostamiseks. Ovakist saime kutse wiia neile ewangeeliumi; seni ei olnud meil võimalik nende palwet täita. Mõned Ovakinoored on käinud meie koolis ja õppinud tundma kristliku elu õnnistusi. Kui nad lähewad tagasi oma kodumaale, kus ükski ei ole weel töötanud, nad wiiwad sinna ka lunastusest rõõmsa kuulutuse. Nende tunnistus põhjustas paljusid, kes seni on olnud waimulikult surunud, meilt abi paluma. Uksed awanewad meie ees, ja nüüd on võimalus neid maid läbi töötada. Püüdsed võimalused Raug-Ida osakonnas on endisest paremad.

Jaapanist teatatakse meile, et möödunud aasta oli parim aasta sanatooriumile Tokios tema olemasolu keskel. Patsientide arv kaswas ajutuse tuntusjaamisega aasta-aastalt, nii et ajutuse juhid wahel ei teadnud, kuhu haigeid mahutada.

Üks Kobe linna poolt kingitud ehitus siisustati hiljuti, et abitarwitajaid abistada.

Kesk-Ameerika.

Issand on rikkalikult õnnistanud meie koguduseliikmete tööd paljudes kohtades. Sellest omakasu-püüdmatusst teenistusest kirjutab E. B. Finster Kolumbiast:

„Üks koguduseliige, kes meie kirjanduse kaudu oli tõele wõidetud, tõi ligi 30 hinge ristimisele. See grupp tõi teises kohas samuti 30 hinge tõe juure. Ühes külas liikmed kannatasid tagasiwõtmise all ühe eriti tõe vastu wõitlema mehe poolt. See mees jäi haigeks. Grupi liikmed abistasid teda nagu wõisid. Nad palwetasid ühes temaga, kuna ta nõustus sellega. Ta paranes nädala jooksul niisõõrd, et wõis minna piiblikooli. Ta on nüüd waimustatud usklik."

Mehhiko osakonna esimees E. C. Wood kirjutab meile: „Mehhikos töötatakse würgalt. Sel aastal organiseeriti Gulfi misjonipõllul 8—10 uut piiblikooli, misjonipõllu keskuses 4 ja mereäärset misjonipõllul 3. Koguduselisklained on raskust hoolimata teinud suure osa sellest tööst.“

W i i m n e k u u l u t u s p i i b l i l i k e l m a i l.

Wanas Egiptuse linnas Kartumis Inglise Egiptuse Sudaanis ootab ristimist üks tõsine kristlane, kutselt ärimees. Mastate eest ta käis Palestiinas Betlema lähedal asuvas külas. Tagasijõidul Kairo kaudu Egiptuses ta külastas meie koosolekuid. Hiljem ta andis enese Issandale ja sai tulijeks tõetunnistajaks. Igal hingamispäewal koguneb ühes temaga rohkem kui 20 inimest, wälja arwatud tema naine, piiblinurimiseks määratud ruumi tema uues majas. Kirjas wend W. K. Fingile see wend kirjutab järgmist: „Armsad wennad, palwetage eriti Sudaani õnnistuse pärast, et sealgi kuulutataks Jumala Sõna, nii nagu teistes Araabia maades. Paljud janunewad siin Jumala sõna järele. Seepärast, minu wennad ja õed, palwetage Sudaani pärast, sest teil lasub wastutus tema eest. Me kõik oleme Jumala wennad ja õed, pojad ja tütreid! Temale üksi olgu au ja austus! Amen.“

I n d i a m a s j i d e k e s k e l.

Imelised ja õhutawad on aruanded, mis wenditud tulewad Indiast, mis niikaua oli tuntud kui Ida-Gibraltar. Siin leidub meie misjonäridele loendamatuid võimalusi armuõpetuse kuulutamiseks. Küladest tulewad jaadikud paluvad õpetajaid, kes töötaksid nende rahwa hulgas. Tamiles ühes külas ristiti hiljuti jutlustaja S. Thomase poolt 43 hinge. 30 hinge walmistuwad ristimisele. Ühes teises kohas ristiti loengute-seeria lõpul 25 hinge.

Teine hiljuti tehtud kogemus on märkimisväärne. Misjonär P. K. Simpson jagas oma hindu tööliste kaasabil mingiugusele peole ilmunud rahwahulgale nende suguharu-keelseid ajakirju. Ta kohtas sealjuures tuttawat piirkonna juhti, kes soovitas sellise määratu rahwamassi juures ettewõtet kuidagi kiiremini teostada. Misjonär Simpson wõttis ettepaneku rõõmsalt vastu. Ta lendas peagi lennukil üle inimeste peade edasi-tagasi, wiirates alla taewase kuulutusena ajakirju. Imestunud inimesed haarasid kärmelt mahalange-waid ajakirju. Nendele inimestele näis tulewat kahetordses mõttes kuulutus taewast. See oli tõesti nagu jügisene lehtede langemine nende keskelt.

A f r i k a h ü ü d.

Alles mõni aasta tagasi Portugaalia Ida-Aafrika oli meile täiesti juletud. Siis läksid mõned meie õpilased Njassamaalt üle piiri ja külwa-

sid ewangeeliumiseemet, müües Portugaalia Ida-Aafrikas ajakirju. Tänapäew inimesed wõtawad siin kuulutuse rõõmsalt südamesse. Wõtatakse üks kool ja pea alatakse sel paljutõotawal maal ka arstliku tegevusega. Misjonipõllu esimees W. M. Wester kirjutab meile: „Meie koosolekuile tuleb järjest rohkem inimesi. 150 inimest saab õpetust praegusaja tõdes; nad kõik tulewad paganlusest. Te peaksite kord nägema, kui tahtlikult nad toowad oma ohwrid. Nad ei rahuldu oma tagawarast annetamisega, waid mõjutawad naabreid ja sõprugi annetama.“

Sambeesi osakonnas, kus meie misjonitöö 1887. a. algas, ristiti esimehe aruande järele 1937. a. 1170 hinge, kuna 6000-le peeti piiblitunde praegusaja tõest.

Generaal Komverentzi abiesimees W. G. Turner jutustab wabaõhu koosolekust Ida-Aafrika Kuldrannikul Kforidua linnas, kus misjonär F. Stofes tööd algas. Sed-wennad olid kogunenud linna keskelt asuwale juurele wabale platšile, kus wennad kõnelesid. Kui see wäike grupp laulis, ühinesid nendega teised juuretulijad, nii et lõpuks oli koos ligi 1000 inimest. Warsti püstitati sinna umbes kolmemeetrilise läbimõõduga juur sõd-wari ja toodi mõned kaunistnikerdatud toolid. Siis ilmus pealisk oma nõuandjatega ja wõttis istet. Peale tema oli kohal weel 200 linna juhtivat meest. Pealik, meeldiwa wälimusega mees, kandis puhtast kullast kuninglikku krooni, kuna käsiwari ja sääri ehtisid kullast rõngad. Kõik kuulajad pingutatud tähelepanuga wend Turneri kõnet.

Pärast koosolekut pealiku jaadik palus jutulewõtmist. Ohtul ta ilmus ühes kahe nõuandjaga misjoniasutusse. Ta awaldas, et ta olewat kuulutatud õpetusit tugewasti mõjutatud. Ta kutsuwat tungiwalt adventiste nende juure, et Kristuse peatse jälletuleku kuulutust ta tema rahwale kuulutataks. Pealiku otsekohene soow läks wendadele jügewasti südamesse.

Edasi teatab wend Turner, et mõni aasta tagasi ühes teises piirkonnas tööd edenes hästi, aga pealik, kel oli halb kuulsus tema kurjuse pärast, takistas igati misjonäride tööd. Mõne aja pärast ta tuli arusaamisele, et kirjal on tema üle weel rohkem wõimu, kui adventistid temast eemale hoiduwad. Ta kahetse hea mõju kaotust, mida adventistid olid lewitanud, ja laskis sellepärast misjonäre tungiwalt paluda, et nad jatkaksid misjonitööd tema rahwa hulgas. Misjonär S. Broberg pidas selle järele awaliku koosoleku pealiku ja tema nõuandjate osawõtul. Ta rääkis patust ja Teesuse Kristuse armust, mis patust wabastab. Tema kõne läks pealikule südamesse, ja Jumala Waim mõjutas tema südant. Pärast koosolekut pealik tuli ette ja ütles: „Ma olen seni elanud pattudes. Kas te arwate, et kaotan ühel päewal

oma elu ja ka igawese elu, kui endiselt elan?" „Ja, jedasama tahtsin minagi teile ütelda," wastas misionär.

Järgmisel päeval misionär ajus reisisle. Linnaläheduses ta märkas meest, kes käis üksi ühel kõrwalteel. See oli pealik. Ta hüüdis misionäri, paludes teda silmapilguks peatuda, kuna ta soovivat temaga rääkida. Ta oli peagi kohal ja ütles: „Mul on südamlik soov, et Jeesus minu elus aset võtaks. Kuidas võin teda vastu võtta?" Kõneluse festel küsis pealik: „See tähendab, et pean loobuma patuseist harjumustest?" „Ja, jee on tingimata tarvilik!" Pealik vastas jeejärele väga asandlikult: „Ma tahan jätta kõik patused harjumused maha, jee ma soovin, et Jeesus tuleb minu ellu." Mõlemad põlvitajad teeäärre, ja palvetamise festel pealik andis oma südame Issandale. Tänapäew jee koht on täiesti muutunud. Pealik on paha harjumused maha jätnud, tema rahwas on waba ja õnnelik, kuna sajad on tões rõõmsad.

E w a n g e e l i u m l e n d a b . . .

Inimwainu jaawutusjed rakendatakse wiimsel ajal ewangeeliumi teenistusse. Selles ei ole enam midagi ebaharilikku, et kuulutatud õpetus kuulub tuhandeid kilomeetreid eemal teistes maades, kus ta kuulajate südameid haarab ja õnnestab. Täewad ülistawad uuel wiisil Igawese au. Wend R. S. Hartwell jutlustas ringhäälingu kaudu tugewas Manila saatejaamas. Paljudest maadest tuli kuulajate poolt teateid, et kanguisest kuulbud õpetus olewat neid walgustanud ja elustanud. Wiikpüünilidel on paljudes küladest ja linnades waljuhääldajad asetatud awalikele tänavaille. Mõnes kohas

koguneb sadajid inimesi, et kuulata ringhäälingu saateid, milles kuulutatakse Jumala praegusaja tõde.

J u m a l a ü l e s k u t i e a r u a n d m i j e k s.

Paljude aastasadade eest prohwet Jeesaja nägi nägemuses praegusaja inimeste seisuforda. Ta ütles: „Pimedus katab maad ja pilkane pime rahwas." Sel puhul läkitatakse kogudusele üleskutje: „Tõuse üles, saagu ja walgustatud; jee sinu walgus tuleb, ja Jehoowa au tõuseb ju üle!" (Jes. 16, 1. 2.) Jumala rahwas täidab kindlasti seda käsku, ja maa saab Jumala auft walgustatud, jee meie loeme: „Uga sinu üle tõuseb Jehoowa, ja tema au näikse sinu peal." Edasi näidatakse Jumala võimu tulemuksi tema rahwa juures: „Ja paganad peawad ju walguse järel käima, ja kuningad paistuse järel, mis julle tõuseb."

Minu wennad ja õed, mis tähendawad waljendused „ju walgus" ja „paistuse järel, mis julle tõuseb"? Need näitawad seda, mis kõikjal tõmbab inimesi Kristuse juure. Seda ei saa millegagi ajendada. Jeesaja 62, 2. seletatakse edasi: „Ja paganad peawad nägema ju õigust ja kõik kuningad sinu au." Räägitud ja trükitud sõnal on ümberpöörav võim. Jumala rahwa elus awaldum õigus mõjutab wiimselil päewil rahwaste usku ja osawõttu kuulutusest.

Armsjad wennad ja õed, täna on aeg ja võimalus uueks südame ja elu ohwerdamiseks, uueks kogemiseks Issanda õiguses, ning õksuseks õige elu ja armastusküllase, omakasupüüdmatu teenistuse jaoks, et Issanda töö kogu maailmas jõuaks pea lõpule.

Loeng neljapäeval, 8. detsembril

Ohvrimeelne annetamine

M. M. Campbell

Ohvrimeelne annetamine on kogu armuõpetuse-kuulutuse aluseks. Jumal armastas maailma nõnda, et Ta andis oma ainusündinud Poja. See taewa kõige kallim warandus kingiti, et võimaldada maailmale leida teed tagasi Jumala juure, aga jee oli kind, mille andmine käristas Igawese südant. Mõõtmatuses igawiku üffidusperioodides Jaa, Boeg ja Büha Waim leidsid, et ifegi jumalus ei jaawuta täielikku õnnelikkust muidu, kui jagades olemasolemise rõõmu teistega. Siis koostati plaan, kuidas luua uniwersum tema äraarvamata hulga päikeste, maailmade, kuude ja nende biljonitesse ulatuwate elanikkude hulgaga. Et loetella neid pühajid ja õnnelikke olewusi, tuleks tühjendada kogu matemaatiliste väljenduste tagawara. See on arv,

mida ükski inimene ei saa nimetada. Ja iga olewus, kellega Jumal jagas elu, oli lihtaks Tema õnnelikkusele.

Nõnda juba alguste algusest peale Issand on annud ijeendast, oma wäest, armastusest ja awitawusest oma alamate heaks. Siin meie maailmas Jumal jagab helde käega oma headusest nii õelatele kui ka õigetele. Milline wastand suurele mässujuhile, kes püüab võita kõike endale. Oles warustatud ületamatu ihidusega ja mõistusest peaaegu jumaliku tarkusega, ta ahnest sirutas käe rohkema võimu järele, lootes tõsta oma trooni ifegi üle Jumala tähtede.

Kaks põhimõtet — üks äraandmine ja teine endalekiskumine — esitawad jumalikkuse ja patu waheforda. Issand walwab jügawa murelikku-

sega iga oma last, et näha kas tema loomupärane armulikkus avaldub ka nendes. Minult nõnda võib hing olla täiesti õnnelik ja astuda Issanda rõõmusse. Tähendamisõna rikkast, kuid rumalast mehest näitab kuidas Issand vihkab varandusearmastust. Kui selle mehe tagavarad juurenesisid, ta arutles mis nendega peale hakata. Nähtavasti kunagi talle ei tulnud pähe jagada ülejääki nendega, kellel ei läinud nii hästi. Ta katvates kõike alal hoida. Tema vastutavus Jumala julasena oli täiesti väärtusetu. „Seda tahan mina teha,“ ütles ta, „ma tahan oma aidad maha kiskuda ja juuremad ehitada ja tahan sinna koguda kõik oma vilja ja oma vara, ja tahan oma hingele öelda: Hing, sul on kogu pandud suur vara mitmeks aastaks; ole nüüd rahul, joo, joo ja ole rõõmus.“ Ja sellise isekuse puhul ütles Issand: „Sina meeletu, jelsinajel öösel nõutakse sinu hing sinult ära; aga kellele saab, mis sa oled valmistanud?“ Siis, et jätta õpetust kõikidele järgnevatele rahvapölvvedele, Issand lihas: „Nõnda on selle lugu, kes enesele vara kogub, ja ei ole rikas Jumalas.“ (Luut. 12, 18—21.) Maise vara armastusest loeme:

„Jumala jõna käsitleb ahnust ebajumalateenistujena. Inimestel on võimatu pidada Jumala käsku ja samal ajal armastada raha. Südamel andumus peaks olema pööratud taevastele asjadele. Meie varandus peaks olema pandud taevasse varjule, sest „kus meie varandus on, seal on ka meie jüda.“ („Tunnistused“, 3. anne, lht. 130.)

Elu ei olene omatawate asjade rohkusest.

Näitena õigest ohwerdamisewaimust esitame jüin teatud põllu esimehe jutustuse:

„Siljuti ma külastasin kellegi prouaga mõnda meie eraldiseiswaid usklikke. Me pöördusime sisse ühe waeje perekonna juure, kus oli kaksteist last ja wanemad, moodustades nõnda neljateistkümneliikmelise perekonna. Maja oli lagunenud ja mööbel oli kehwa, kuid elanikud olid truud Meistri teenistuses. Pärast palwet ema läks teije tuppa ja tuli tagasi peotäie arwetega. Ta asetask raha minu kätte ja seletas, et 10 dollarit oli kümnis ja 3 dollarit hingamispäewa-kooli anded. Ma kahtlesin seda wastu wõtta, teades nende ema raswet seifukorda. Aga ema jutustas oma läbielu. Mia rajamisel ta oli töötanud Jumalale, et kui Jumal hoiab jööditud tema aiast eemale, nõnda, et ta saab jaadusi teha rahaks, siis ta maksab kümnist selle sissetulekult. Issand õnnistas nende aeda imelikult. Tal oli küllaldaselt aiawilja kogu talweks. Minu ees olew raha oligi kümnis selle pealt. Ma pärijin järele hingamispäewa-kooli annete üle. Ta ütles, et hingamispäewal

munetud munad olid kõrwale pandud ja nende müügist tulnud rahast saadigi need anded.“

Henry Drummond ütles kord: „Enamik inimesi on õnne otjingul walel teel. Nad armawad, et see seisab omandamises ja omamises. Kuid tõelik õnn seisab andmises ja jagamises.“ Mingsi rõõm pole jaawutataw materjaalsete huwide rahuldamisega. Rahuldus, mida tuntakse maisete kasude jaawutamisel, on lühiajaline, ja janu rohkema järele peletab eemale rahu ning õnne. Issand tahab kõrwaldada meist materjaalsete asjade ihkamise. Ta näeks heameelega, et me kajutakime kõike wõimalikku teiste heaks, teadmatutesolijate walgustamiseks ja kadunute päästmiseks. Kui materjalne rikkus on walesti kajutatud wõi läinud isekate eesmärkide jaawutamiseks, siis Issand jageli kõrwaldab varanduse ja annab selle kättesse, kes kasutab seda õieti.

Mõned aastad tagasi oli teegi wend, kes oli õnnistatud juure jõukusega. Talle tehti kõsine üleskutse tarwitada jeda kajulikult otstarbeks ja waeste aitamiseks. Aga tema kõrwad jäid kurdiks. Ma olin üllatatud tema tuimusest üleskutse suhtes ja wäljendasin kartust, et Issand võib teda kõrwaldada tema kohalt. Ta naeris kaunis pilkawalt selle mõtte üle. Nüüd ta on linna hooldamise all.

Kristliku heatahtlikkuse küsimust peaks ettewaatlikult käsitatama, sest see on asi, mida saatan wäga hoolikalt tähele paneb ja ta rakendab kogu oma jõu, et põhjustada inimesi jeda hooletusse jätma. Ta häwitaks iga sissetuleku misjoni heaks, kui jee oleks tema wõimuses. Ta teab, et iga sent, mis antakse Issandale, aitab kaasa tema kuningriigi languseks ja Kristuse kuningriigi ülesehitamiseks. Seepärast tal on rida kawašid ohwrimeelse annetamise tõkestamiseks.

Wae n l a s e w a n d e n õ u a w a s t a t u d .

Kui tehakse kutseid wahendite toomiseks Jumala töö edustamise heaks, siis ta teeb isiklikud tarwidused nii suureks kui wähegi wõimalik.

Ta loob kartusi tulewiku eest, juhtides kristlasi ennašt tulewiku jaoks warustama niipalju rahaga kui weel wõimalik.

Ta juhib wanemaid, et need annaksid raha oma uskmatautele lastele ja jugulastele; raha, mis oli antud nende kättesse selleks, et nad kasutaksid jeda Jumala töö heaks.

Ta püüab luua kahtlust nende aususe suhtes, kes tegelewad Issanda heaks pühendatud wahenditega.

Nende ja ka teiste abinõudega ta katsub kaotada Jumala rahwa heatahtlikkust. Prohwetlik waim on awaldanud need saatanlikud pahed peatükis, mis käsitleb ahnust järgnewate mõjutwate jõnadega:

„Ma nägin, et saatan käsutas oma ingleid, et nad paneksid oma võrgud üles eriti nende jaoks, kes ootavad Kristuse teist ilmumist ja peavad Jumala käste. Saatan rääkis oma inglitele, et kogudused magavad. Tema juurendab oma võimu ja petlikke inimesid ja juudab nõnda neid hoida. „Aga“, ta ütles, „me vihkame hingamispäevapidajate senti, nad töötavad meie vastu järjekindlalt ja võtavad meilt meie alamad, et need peaksid Jumala vihatud käsku. Minge, tehke maa ja rahva isandad joobnuks muredest. Kui me saame juunata nende armastust mainitud asjadele, me võime neid siiski tagasi hoida. Nad võivad omada, mida nad soovivad, ainult tehke neid murelikumaks rohkem raha kui Kristuse kuningriigi edu ja meie poolt vihatud tõe suhtes. Ostage nende ees maailma kõige meelitavamas valguses, et nad armastaksid ja jumaldaksid teda. Me peame kajutama kõiki wahendeid, mille abil me võime teostada kontrolli. Mida enam Kristuse järelkäijaid pühenduvad Tema teenistusse, seda enam nad kahjustavad meie kuningriiki, võites meie alamaid... Võideldge iga sentimeetri maa eest. Tehke ahnus ja ilmaliku waranduse armastus nende iseloomude peajoonteks. Nii kaua kui valitsevad need omadused, jäävad päästmine ja arm tagaplaanile. Kujutatakse kõik meelitavus nende ümber ja te saate nad kindlasti endale. Ja me ei saavuta mitte ainult neid, vaid ka hävitame nende vihkamisväärtet mõju, mis juhib teisi taeva poole. Kui keegi püüab anda, pange teda nii viletsasse oluforda, et ta teeb seda tagasihoidlikult...“

Kellel on kalduvusi olla ahned ja isekad, nende kõrvale asub saatan ja püüab kogu oma väega mõjutada neid alluma ümbritsevatele patudele. Jumala arm ja tõe valgus on võimeline nende ahnust ja isekaid huvitsid peletama, aga kui nad ei saavuta täielikku võitu, siis saatan segab wahete; kui nad pole päästma mõju all, siis närub iga kõrgem ning heasoovlik mõte ja nad arvavad, et neilt nõutakse liiga palju.

Tähendamissõna ustavusetust sulasest on määratud meile tähtsa õpetuse andmiseks. Issand manitseb meid, et me kasutaksime oma wara sõprade tegemiseks igawiku jaoks, et meid võidakse vastu võtta igawestesse majadesse. See ei ole maffew nende kohta, kes annetavad nii wähe kui võimalik, vaid nende kohta, kes annavad nii palju kui võimalik. Meil on teatud eesmärgid, mida meie kogudused ja liidud soovivad kätte saada.

Meie eesmärgiks on hingamis-p. kooli annetustes keskmiiselt liitmele 25 senti. Sellega pole mõeldud, et igauks annetaks 25 senti, waatamata tema fissetulekuile. Paljudele on kümme senti küllalt suur summa, mis nad võivad annetada, mõningatele pole aga isegi wiis krooni liig palju.

Issand loodab, et need, kellele see on võimalik, teeksid seda, ja Tema õnnistus lasub juurendatud annete annetajail. Jõukas mees, lastes kaskimend wiis senti hingamispäewakooli annetesse ja olles rahul mõnikord neljakümne senti annetamisel kogu nädala kohta ning arvates, et sellega ta on täitnud kogu oma kohustuse Jumala vastu, toimib juure pettusega. Ta võibolla on üllatatud lõpupäewal, kui ta ei kuule lauset: „Hästi tehtud, ja hea ja ustaw sulane.“ Tema on üllatatud, kuid waewalt keegi teine oleks seda.

Sulase wastutawus.

Ükski Piibli õpetus pole õigem kui see, et „on mõni, kes ära jagab, ja temale antakse weel pealegi; ja mõni hoiab küll tagasi enam kui õigus, ometi on tühi käes.“ On wiimane aeg meie majapidajakohustuste elustamiseks. Paljud kaotavad arusaamise tõsiasjast, et Issand peab meid wastutawaks selle eest, kuidas me kasutame oma raha, ja selle eest, kuidas me wastame Tema üleskutsetele raha kulutamise suhtes. Wiimastel aegadel, kui hädaohud koonduvad meie ümber, me peakime tõsiselt järele mõtlema oma tagawaras olevate wahendite walitsemise üle. Paljud maad on keelanud oma piiridest raha wäljasaatmise. Meie rahwas nendes maades ei saa enam aidata wälismisjonit nii, kui nad tegid warem, ja see põhjustab meile palju kurbust. Me ei tea, millal sellesarnased kitsendused teistes maades jõusse astuvad, ja kui see päew tuleb, siis on meie misjonimaadele jaadetaw kuld ja hõbe niisama hea kui minema wisatud. Ühel päewal paljud toowad oma warjatud wahendid kassasse, aga siis seal ei ole neist enam mingit kasu. Nüüd on aeg, et kasutada oma warandust taewase waranduse saamiseks. Kui Jumala töö kannatab puuduse all, on aeg annetamiseks. Nii on ta palju kindlamini kasutatud, kui üheski pangas.

Majanduslikud wäljawaated pole küllalt julgustawad, ja näib, et jõuame peagi läbikatsumise aega meie töös ja selle rahalistes nõuetes. Kui me taipame seda, siis mulle paistab, et me peakime kahelordistama oma annetused; see on meile võimalik ustawas ohwerdamise ja pühendumise waimus Jumala töö vastu. Paljud õed-wennad annetowad oma võimaluste piiril ilma küsimusteta, kuna aga on olemas palju enam neid, kes annavad wähem kui nad juudaksid anda. Misjoniannete ja kümniise wahelord näitab seda. Urge tõtkke esikohale ainult kohustuslikke annetusi Jumala vastu, vaid andke võimalusi ka wabadeks isiklikudeks annetusteks. Siin peab ühte tehtama, aga ka teist mitte jätma tegemata.

Waranduse ülekandmine.

Kui sõja- või tööstussegadused ähwardawad maad, siis rikkad püüawad oma warandusi ja

omandusi teistesse maadesse üle kanda, nimelt sinna, kus hädaohud pole ähwardamas. Nõnda nende ähwardavate woolude tulekul on kristlastele väga soovitatav, et nad jaadavad oma varandused ette taevariigi poole.

Almutamise 13, 16. 17 ehitab meile teise mõtte, mis peaks põhjustama meie varanduse kogumise teise maailma. „Sa ta teeb, et kõik, piirajad ja suured, niihästi rikkad kui vaesed, niihästi vaba rahvas kui julased võtavad ühe märgi oma parema kää peale, ja oma otja ette, ja et ükski ei või osta ega müüa, kui aga see, kel see märk, ehk metjalise nimi, ehk tema nime arv on.“ Sõngamispäeva-pidajate boikoteerimine on mõnes paigas juba aset leidnud. Järgneva väljavõtte õpetaja dr. Bacon Robins'i loengust, mis peeti Burlingtonis, Kanjases, Ameerikas, näitab nende mõttekäiku, kes võitlevad tänapäev pühapäevaseaduse väljaandmise poolt.

„Kristlikus defaloogis (kümnes käsus) nõudala esimene päev on seatud pühapäevaks jumaliku määramisega, aga on olemas teatud rahvavalitsus meie maal, kes ei pea kristlikku pühapäeva (pühapäev) muudu kui junduse abil; aga jeda võib kergesti teha. Meil on kakskümmend miljonit meest, jelle kõrval naised ja lapsed, kes soovivad, et meie maa peaks kristlikku pühapäeva. Kui me ütlesime, et me ei tööta nende heaks, ei võta neid enda juure tööle ega müü neile midagi, takistused oleksid kõrvaldatud ja kogu maailm peaks kristlikku pühapäeva.“

On olemas üks teine põhjus üleskutsuks meie heatahtlikkusele. Need on tuhanded meie pühendunud noored, kes on järgnenud oma Meistrile pimedatesse maakohtadesse. Noorjugu, kes siis, kui nad oleksid jäänud kodumaale ja annud oma talendid maailma teenistusse, oleksid saanud kõrge tunnustuse ja jõukuse. Need noored inimesed on lahutanud oma õrnemad sidemed ja läinud välismisjoni teenistusse, usaldades täiel määral meie kohustust misjoni-töö vastu.

Me ei tohi hooletusse jätta neid ustavaid misjonäre. Nad on meie südamest tuleva ja järjekindla toetuse väärt.

Pühendumine Kolgatal enese-eitamises ja ohverdames.

Uga mõtet ületav on see kohustus, mis liigandub meie kätesse usaldatud kolmefordsele kuulutusele — kohustus kanda jeda kuulutust „neile, kes maa peal elavad, kõigile paganatele, suguharudele ja rahvastele.“ Ükski seitsmenda-päeva-adventist ei hoidu kõrvale vastutusest, mis tal on selle ülesande suhtes. Issand on usaldanud selle meile ja igal ühel tuleb kanda oma osa vastavalt oma võimetele. Aga see nõuab igalt usklikult täielikku jõukajutust, et kanda jeda koorimat. See on kõige kõrgem eesõigus, et Jumal on

valinud meid selle kuulutuse maailmale kuulutajateks, ja selle tõsiasi rõõmus tunnustamine toob hingele taevaliku õnnistuse. Issand andis Taavetile tootuse, et tema troon peab kestma igavesti, seepärast et tema ilma mingi taevaliku kätta ja täiesti oma armastusest Jumala vastu plaanitses ehitada templit Tema austamiseks. Kristus valitseb läbi aastatuhandete Taaveti troonilt. Samuti need, kes on välja läinud armastusest Jumala plaanide vastu, et aidata kanda kallist valgust nendele, kes on pimeduses, ei jää ilma tunnustujeta Issanda poolt, kui Ta kogub päästetute hulga.

„Tunnistusest“ leiame endi jaoks järgmise kuulutuse:

„Armastust, mis ilmnes Kolgatal, peaks elustama ja tugendama ning õhutama meie kogudustes. Kristusesse uskujad inimesed peaksid olema Tema armastuse jäilitajad. See armastus tõmbab nad kokku ristijuu. See peab eemaldama neist kogu isekuse ja siduma neid Jumalaga ning üksteisega.“

Tulge kokku Kolgata ristijuu eneseohverdames ja enese-eitamises. Jumal õnnistab teid, kui te teete oma parima. Kuna te lähete armu-troonile ja leiute ennast seatud selle külge kuldse ahelaga, mis on lastud taevast alla, et tõsta inimesi patukuristikust, teie süda täitub armastusest veadade ja õdede vastu, kes on ilma Jumalata ja ilma lootujeta.“

Kuidas me võime vaadelda maailma sellises olukorras kui ta on praegu ja sulgeda oma südamed üleskutjete vastu miljonite pärast, kes on haaratud rahvusliku vihkamise keerisest ja hukatakse ülenjutavas sõjamõllus? Mida me teeme, jeda peame tegema otjekohe, jett aegade lõpp läheneb kiiresti. Armageddon leiab varsti aset ja meie viimne võimalus osavõtmiseks ohvri-meelsest annetamisest on varsti mööda.

„Inimese Boeg ei ole mitte tulnud, et lasta ennast teenida, vaid et teisi teenida ja oma hinge anda lunastamise hinnaks mitme eest.“ Niisama peavad ka kõik need, kellel on oja Kristuse armust, olenta valmis millelegi ohvrile ja tegema jeda heameelega, et ka teised, kelle eest Kristus on surma läinud, saavad jelle taevaliku kingituse osalisteks. Nad teevad kõik, mis võimalik, et maailma, kuna nad jelles elavad, parandada. See waim on tõeliselt patust pöördunud südame wili. Niipea kui keegi tuleb Kristuse juure, on ka tema südames igatsus teistele jeda teada anda, millise hea sõbra ta on leidnud Teelusjes; niijugust päästwat ja pühitsewat tõde ei jaa mitte südames warjul hoida. Mii kohe kui me oleme Jumala heldust maitseanud, peame jeda ka teistele kõnelema.

E. G. White.

Hädaohud kogudusele

F. M. Wilcox

Kristuse kogudust ähwardavad hädaohud on nii mitmesugused, et raske on nimetada nende hulgast juurimat. Mis koguduse ühele osale on tungivaks küsimuseks, ei tarvitse jeda olla ka teisele. Siiski leidub mõningaid hädaohte, mis puudutavad kõiki.

E si m e n e a r m a s t u s o n j a h t u m i s e o h u s .

Üks raskemaid ja wähest kõige sügavamale ulatuvaid hädaohte, mis ähwardab iga Kristuse jüngrit, on esimese armastuse kadumine. Mõtlen jellega selle pühenduse, agaruise ja soojuse kadumist, millega jumalalaps ripub oma Õnnistegija küljes, kui ta esmatordselt on teadlikuks saanud, et tema patud on andestatud ja et ta on armastatu poolt wastu wõetud. Kui see kogemus kaob, siis kristlik Jumala teenimine muutub paljaks vormiks. Palwe piirdub üldiste wäljendustega, ja palwetatakse rohkem harilikult kohusetundest, ja nii ta ei ole õnnistusallikaks. Piibliuurimist asendawad järjest rohkem igapäewased aseldused. Wastumeelselt mõeldakse kohustusist puudustkannatajate wastu. Paljud nimetatud kristlased wiibivad sellises kurvas seisukorras. Küsimine enestelt: Kas see on ka minu seisukord? Kui sa pead jaatawast wastama, siis Jumal aidaku sind jeda täies ulatuses tunda.

Suur ohwer ega heateod ei suuda täita esimese armastuse puudust. Issand ütleb Gewesuse kogudusele, mis on esimese sajadi koguduse kujutus: „Ma tean sinu tegusid, ja sinu tööd ja sinu kannatust . . . ja oled kannud ja sul on kannatust, ja mu nime pärast oled sa tööd teinud ja ei ole mitte ära wäsinud.“ (1. Tim. 2, 2. 3.) See kõik oli ilus ja hea, aga mitte küllaldane Meistri silmis. Jumala manitsus jatkub: „Aga mul on midagi sinu wastu, et sa oma esimese armastuse oled maha jätud. Siis mõtle nüüd, kust sa oled ära langenud, ja paranda meelt ja tee esimesi tegusid; aga kui mitte, siis tulen ma sulle nobedasti ja tahan su küünlajala tema asemelt ära lükata, kui sa meelt ei paranda.“ (1. Tim. 2, 4. 5.)

Kas usume, et meie teenimise wälimus Jumalale meeldib? Me olime helled misjoni wastu, oleme toonud ohwreid Kristuse heaks, kannatanud tema nime pärast põlgust ja tagasiwõimist. See kõik võib tõsi olla, kuid sealjuures meil pole õnnestunud südames Jumalaga ühendusse jääda, nii nagu Issand tahab. Me wõime kõik oma wara waestele anda ja oma keha põletada lasta — kui nende ohwreid tõusejõuks polnud Kristuse ar-

mastus, siis nad on tühiised. Jumala arm ei ole ostetaw, ja me ei saa walmistada tegude läbi teed taewariiki. Me ei saa isikliku ühendust Kristusega alal hoida teisel tingimusel kui jeda saab maiste sõprade juures. Peab aega wõtma sa- gedamaks palwetamiseks, tema sõna uurimiseks ja oma ligimeste heaks töötamiseks.

See lähedane, isiklik suhe Jeesuse Kristusega, esimese armastuse üle walwamine oma südames, on ainus wahend tulewaste päewade tormidele ja marudele wõitmatuks jäämiseks. Ta aitab meid püsida, kui meie sõbrad eksiwad ja Issandast lahkuwad. Me teame, kellesse me usume, ja see teadmine kaitseb meid kiusatuse tunnil. Armastuse ja rõõmuga tunakse siis ohwreid. Kristlase juurimaks rõõmuks on siis teenida neid, kes on pimeduses ja kellede eest Kristus on surmud.

H ä d a o h t o l l a I s s a n d a t u l e k u w a s t u ü k s k ö i k n e .

Teine suurem hädaohi, mis teatavas mõttes süüdistab ka kõiki teisi hädaohte, on kaldumus Issanda tuleku läheduse suhtes jääda hooletuks. Kus see ülim eesmärk, suur lootus ja waimustaw wäljawaade südamest ning elust kaob, kaotame palju waimulikult tõusejõust oma kogemuses. Et lõpuks koguduses leidub üks klassi, kelledest üks hoiab ustawalt alal lootuse Issanda peatsest tulekust, kuna teine end lohutab hilisema ajaga, jeda on Kristus ise selgelt ja arusaadawalt õpetanud: „Kes on nüüd ustaw ja mõistlik julane, keda tema isand on pannud oma pere üle, neile öigel ajal rooga andma? Õnnis on see julane, keda tema isand tules nõnda leiab tegewat. Tõesti, mina ütlen teile: ta paneb tema kõige oma wara üle. Aga kui see kuri julane oma südames mõtleb: „Minu isand wiibib tulla“, ja hakkab kaasulaseid peksma, jööma ja jooma laffujatega, siis tuleb selle julase isand päewal, mil tema teda ei oota, ja tunnil, mil tema ei tea, ja lõhub teda ja annab temale wa jalalikkudega; seal on ulumine ja hammaste kiristamine.“ (Matt. 24, 45—51.)

Suure hädaohu suhtes, Kristuse peatse jälle- tuleku teadwust kaotada, apostel annab Gebrea raamatuis tungiwa manitsuse: „Arge nüüd heitke mitte ära oma julgust, mis suure palga saab. Sest kannatust lähleb teile tarwis, et teie Jumala tahtmise järele tehes wõiksite tõutuse kätte saada. Sest weel wäga üürise aja pärast tuleb see, kes peab tulema, ja ei wiibi mitte. Aga kes usust õige on, see peab elama, ja kui keegi ära taganeb, siis ei ole minu hingel temast hea meel. Aga meie ei ole

mitte nende seas, kes ära taganewad huffasaami-
jeks, waid nende seas, kes usuwad hinge ärapääs-
mijeks." (Gebr. 10, 35—39.)

See tõsine manitus käib igatihe kohta ülejää-
nute koguduses. See on mõnum sinule, kes ja ku-
lad seda loengut. Kuulud ja nende hulka, kes oota-
wad juba kuu Issanda tulekut? Tood ja ohwreid
ja töötad adventkuulutuse lewitamiseks kogu maa-
ilmale? Oled ja wabest isegi oma pojad ja tütreid
annud ewangeeliumi teenistusse ning pead müüd
nägema, kuidas Kristuse jälletulek kaugelt üle
ootuse wiibib? Kas sinu süda on wäsinud ikka
jälle waigistatud lootuse pärast? Issand teadis, et
niisugune kahtlus sind haarab, ja ta ütles sulle:
„Arge müüd heitte mitte ära oma julgust, ... sest
weel wäga üürise aja pärast tuleb see, kes peab
tulema, ja ei wiibi mitte!"

Me oleme jõudnud aega, kus apostli wäljen-
duse järgi usustõige peab elama. Arataganejate
kohta ütleb Issand: „Minu hingel ei ole temast
hea meel." Ajamärgid kuulutawad kõljal, et Iss-
sanda tulek ei ole enam kaugel. Kus me 25 aastat
tagasi selle kohta wõisime tulla ühe tõenduse, on
meil tänapäew neid sadasid. Me ei ole jälginud
kawalalt wäljamõeldud muinasjutte. Meie usk
toetub Jumala sõna prohweetikuulutustel ja töö-
tustel. Pea tuleb see, kes peab tulema, ja kui me
jelle lootuse kindlalt alal hoime ning oma süda-
meid walmistame Issandale wastuminekuks, siis
wõime tema ilmumisel ütelda: „Waata, see on
meie Jumal, keda meie oleme oodanud, ja tema
päästab meid; see on Jehoowa, keda meie oleme
oodanud; olgem wäga rõõmsad ja rõõmustagem
tema ärapäästmise pärast." (Jes. 25, 9.)

S ä d a o h t e l u m u r e d e l ä b i k a l d u d a k ö r w a l e.

Wastawalt adventlootuse hiilguse kadumisele
meie südameis elumured wallutawad meie mõtled
ja tunded. Kristus manitjes: „Alga hoidke, et teie
südamed ei saaks koormatud liigsöömise, ei liig-
joomise ega peatooidumuredega, ja et teesama päew
äkitsest teie peale ei tuleks." (Luuk. 21, 34.) Ena-
mit inimesi peab olemasolu pärast raskesti wõit-
lema; ka meie koguduses on see nii. Igapäewase
askeldamise rutt ja müra tõrjuwad pahwe kõrwale.
Piibliuurimine jääb ära ja ei mõelda enam Ju-
malale. Nii on mõnega lood.

Jumal tunneb kaasa sinu muredele. Kristus
mõistab sinu muresid ja raskusi, kuna ta on sün-
dinud töötawas perekonnas, harjunud oma igapäe-
wase leiva pärast töötama ja wanemaid aitama.
Sa wõid oma südant rõhuwa koorma asetada tema
armastusrikkale südamele. „Alga nõudke esiti Ju-
mala riiki ja tema õigust," ütleb Issand elumure-
dest rõhutuile. Andes Jumalale kõigis asjus esi-
koha, meil on temas rahu, ja me usume, et ta ra-
huldab meie wajakusi.

M u g a w a e l u h ä d a o h u d.

Hädaoht ei ähwarda mitte ainult neid, kellel
on puudus elutarwetest, waid ka neid, kellel on
kõike rohkesti ja ülikülluses. Me wõime oma õn-
nes unustada Jumala weel rohkem ja kergemini
kui õnnetuies. Ujaliku edu filmapilgud on olnud
igal ajal hädaohu filmapilgud ka Jeesuse järelkäi-
jatele. Meie mugawad kodud moodsa sisustusega,
toiduainete küllusega ja ilusate riietega ahwatle-
wad ainult oma mina nägema, kuna peenemad
tunded niiristuwad. Me unustame nende hüwede
allika ja jätame Jumalale andmata, mis me wõlg-
neme teenistuse ja ohwri poolest. Kuna me häda-
ohu tunneme, siis walwagem, et mitte laugeda.

P e a l i s k a u d s u s e h ä d a o h t h i n g a - m i s p ä e w a p ü h i t s e m i s e l.

Kui me südames ei ole Issanda läheduses
enam kindlad, siis muutume kergesti tema pühade
nõuete wastu hoolimatuks. See on maksew eriti
Jumala hingamispäewa pühitsemisel. Paljude
seitsmenda-päewa-pidajate juures on lewinud kal-
duvus hingamispäewa mõistet ühendada püha-
päewa kommetega. Ka jaatan tahab meile esitada,
nagu poleks selles mitte midagi halba, kui me jat-
kame oma argipäewaseid askeldusi weel esimestel
pühadel tundidel. Olgem siinjuures walwel.

Meile on Jumala hingamispäewa kohta an-
tud uuenduskuulutus. Me teame, et haiged wa-
javad hoolitsust ja Issanda päewal; ka perekonnas
ei saa läbi teatavate tarwilike talitusteta. Talus
tuleb joota loomi ja lüpsata lehmi. Sel päewal
esinewad toimingud tuleb korraldada nii, et nad
nõuawad wõimalikult vähimat tööd.

Mõned on jäänud hooletuks Issanda päewa
alguse ja lõpu suhtes. Nad tulewad pakkidega koor-
matuna äridest, kui püha aeg on juba alanud, ja
weel enne selle mõõdumist wõetakse töö jälle käile.
Meie hingamispäewa pühitsemist nimetatakse meie
tundemärgiks. Kristuse kogudus on kõigile waa-
tepidiks. Aidaku Jumal meid tõendada oma kõrge
kutse püha tundemärgi naabrite ees.

„Kui ja oma jalga ei lasje hingamispäewal
käia, et sa ei tee, mis sinu meele pärast on mu
pühapäewal, ja kui sa nimetad hingamispäewa
rõõmustuseks, mis Jehoowa püha inimesel tuleb
austada, et sa ei tee oma wiisijid mööda ja ei püüa
saada, mis su meele pärast on, ega tühja kõnet
ei räägi, siis saad sa rõõmu tunda Jehoowa pä-
rast, ja ma tahan sind wiia üle kõrgema maa pai-
kade." (Jes. 58, 13, 14.)

Kas sa wõid nõuda selle kalli töotuse täitumist
oma perekonnas, oma kogumuses? Sa isegi pead
seda tegema! Kui see ei ole nii olnud minewikus,
siis Issand aidaku sind oma ühendust temaga
uendada. Sa tunned siis Issanda teenimisest
rõõmu, kui täidad tema nõudmisi mitte parata-
matu tarwiduse, waid rõõmsa kohustuse waimus.

Ilmalise sidemete hädaohud.

Kristuse tähendusõnas kirjade sulaste klass räägib oma südames: „Minu isand wiibib tulla.“ Ta walib oma südamesõpradeks loomulikult jälle niisuguseid, kes on hooletud ja ebakindlad. See on saatanana wõimas meelituswahend, millega ta eemaldab Kristuse jüngri oma taewasest Meistriist.

On tähtis, et me oma perekonna wiime nii kaugele, et ta armastab ainult head ja puhast kirjanduses, muusikas ja kunstis. Me peame neid kasvatama, et nad õpiwad awalikes raamatukogudes eraldama häid ja halbu raamatuid ja ajakirju. Peab jõudma nii kaugele, et nad põgenewad jopakirjanduse kui ka halwa seltskonna eest.

Ainult nii saab aidata. Need waimsed sidewahendid inimkonnas on juba ford olemas. Me ei saa neid enam maailmast kõrvaldada. Kirjandus, kunst ja muusika wõiwad rikutuna ja saatanana teenistusse rakendatuna hingi eeskitada. Teiselt poolt need wahendid on ka pühadeks otstarveteks tarvitatawad ja edendawad ewangeeliumi. Siin me seisame alati teelahkmel ja peame päew-päewalt läbi katsuma, millest me end laseme mõjutada. Selleks otsuseks, kui ka muidu, me wajame peent otjustamiswõimet, kindlat õigustunnet, mõõdukust, mida wõib anda ainult Püha Waimu juhtivus. Jumal walgustab igaiht, kes teda tõsiselt otsib, kuidas ta igal juhtumil peab toimima.

Jõud ülewalt.

„Paluge Jehoowalt wihma hilise wihma ajal; Jehoowa teeb walgupilwed, ja tahab teile wihma anda, igaihele rohku wälja peale.“ (Sak. 10, 1.) Wihmaaeg on käes. Jumal wotab armulikult ja tahab oma Waimu wälja walada oma laste üle. Kas tahaksime awada oma südamed waimulikule äratusele ülewalt? Ta on walmis, meil tarvitseb teda ainult wõtta vastu. Waim saab tulema ja igaihest oleneb, kas ta kuulub nende hulka, kellele ta tuleb. Kui me oma patud üles tunnis-

tame ja maha jätame, kui me südameusse awame ja wõluse ning maailmawaimu kõrvaldame, siis walmistame teed Püha Waimule, ja ta tuleb wiitamatult rikkalikul määral.

Kui ometi kõik järgiksid üffikute eestujule, kes tõesti alustawad ettevalmistusega. Ka jumalalapsed lähewad üksteisest lahkku. Mõned käiwad oma walgusega eel. Süda ja meel on awatud Püha Waimu juhatusele. Teised seewastu, ebakindlad ja ükskõiksed, langewad järjest rohkem ojawõtmatusse ja uniesse olekusse.

Milliste juure kuulud sina? Kas Kristus on saanud sinu pattudest päästjaks? Kas sa näed walguft Jumala walguses, wõi otsid teed oma tule wiletjal walgusel? Kas tõde on sulle kallim kui kunagi warem? Kas sinu huwi tema edu ja lõpliku wõidu vastu on suurem? Kas tema põhimõtted teostuwad sinu elus päew-päewalt rohkem? Kas tunned tõsist kohustust pimeduses wiibivate inimeste vastu, ning töötad rõõmsalt nende päästmiseks? Need niisküsimused on tarwilikud. On hea, kui wõid jaatawalt wastata, ning ohtlik, kui pead eitama. On põhjust südame läbitatsumiseks ja Jumala abi pärast palwetamiseks.

Me elame hädaohurikkal ajal. Me käime rikutud piinal, ja ainult meie kindel teadlikkus oma nõrkusest ja Tema juhtivusest, kes meie eel on käinud, hoiab meie waimuliku elu- ja töowõime alal. Jumala Waim on ainus jõud, mis peab meid ülal. Me peaksime oma isiklikus kogemuses ja igal tööalal rohkem ilmutama Kristusest ja tema Waimust. Me wõime temaga wõita, ilma temata oleme kadunud. Nagu apostlid palusid enne nelipühi Püha Waimu anni wäljawalamise pärast, nii peame meiegi tänapäew paluma. Me wajame nelipühawaimu, nagu nemadki. Me saame seda niisama kui nemad, kui end südamest alandame, pattudest loobume, ja wotusrikka, lootwa usuga Jumalat otsime. Täitku see waim iga usklikku uue töowõimega!

Loeng hingamispäeval, 10. detsembril

Valmistumine Issandale vastuminekuks

J. L. McElhany

„Walmistu oma Jumala vastu, oh Iisrael!“
Amos 4:12.

Neil Jumalast antud sõnadel on eriline tähendus tänapäeval. Kutsu enese walmistamiseks on otsejelt määratud, meile. Ta näitab, et midagi kindlat tuleb ette wõtta enne kui ollakse walmis Kohtumõistjat ja Päästjat kohtama. On suurima tähtsusega, et me pööraksime tõsist tähelepanu sellele kutsele.

Olles seitsmenda-päewa-adventistid, me seisame maailma ees rahwana, kes walmistub Jumala riiki pääsmiseks. Me tunneme maailmale kuulutust, mille õige eesmärk on päästa mehi ja naised patust ja walmistada neid Kristuse tuleks. Me oleme wõinud endale ülesandeks wiia maailmale lõpukuulutust Jumalalt. Meie oleme kuulnud Jumala käskudele, kaasa arwatud ka hingamis-päewa käik, ja me maksame kinnist ning toome andeid. Kuid kõiges oma usus ja teiste heaks

töötamises me peame valmistuma kohtamiseks Jumalaga. Kas me jeda vajadust tunnustame või mitte — see on siiski tõsi, sest Tema sõna ilmutab meie tarvidust ja käseb meid valmistuda kohtamisele Temaga.

On võimalik, et me petame ennast, usaldudes võimalikule välispidisele ustavusele teatavalt usupõhimõtteis, kuna aga samal ajal me hellitame pattu oma eluga. Võibolla lubatakse maailmaarmastusel täita südant, või jälle andutakse teiste valjule arvustamisele. Võib ka juhtuda, et kellelgi pesitseb südamis seljataga-rääkimise halb waim, pahatahtlikkus ning teiste wihkamine. Ükski, kes hellitab mingisugust pattu oma elus, pole walmis kohtamiseks Jumalaga. Ükski, kes end temale usaldatud ülesannete täitmisele tagasi hoiab, pole walmis kohtamiseks Temaga.

M õ u t a w w a l m i s t u m i n e .

On kohane arutleda, mida tähendab Jumalaga kohtamisele valmistumine tegelikult elus. Selline arutlus peaks olema väga isiklik. Et see arutlus oleks hästi tagajärjekas, on tarwis mõista meid ümbritsewat hädaohtu. Tänapäewa maailm on täidetud ohtudest. Meid leidub igalpool. Nad ähwardawad nii kehalist kui ka waimset elu ja julgeolekut. Minu sügawaim tõekspidamine on, et igasühte kõige enam ähwardaw hädaoht Jumalaga kohtamiseks valmistumise ajal seisab selles, et me istume siin ja lubame palmenädalal mõõduda mõitmata osawõtmatus, ükskõiksuse ja leiguse needust, mis meid seob. Meie suhted maailmaga on jumalawa loomuga meie waimulikule elule. Kõikjal me näeme patu õeluse ja kurjuse õitsengut. Kõik see võib awaldada halba mõju meie waimulikule hüwelse. Mitaks Jumal, et me oleksime wahjad iga ohu puhul ja eemaldaksime kõik õeluse koidikud.

Me peakime suhtuma sellesse arutlusse sügawa tõsidusega, põlewa tahtmisega mõita kõike pattu. Selles on tarwilik täielik ja otsekohene elu ja tahte alistumine Issandale. Iga patune tegu peab kõrwaldatama, igast pahast teest tuleb eemalduda ja igast kurjast mõttest loobuda. Meid, kes tõsiselt valmistuwad kohtumiseks Jumalaga, ei nähta jälgimas maailma selle moodses, teatrite ja finode küllastamises ja ismalikkude lõbususte ning wäiklaste meelelahutuste otsimises. Meid ei leita olemat lubamatust seoses maailma ärielu ega sotsiaalsete küsimustega. Nad ei riku Jumala sõna olles abielus uskmatutega. Nad ei riku oma abielutootusi pöördudes lahutusajutuste poole.

Need, kes valmistuwad kohtamiseks Jumalaga, on eraldatud rahwas, — eraldatud maailmast ja tema teedest, eraldatud patust. Milline sügaw meeleparandus peaks ilmema! Milline

halwa ülestunnistamine peaks ajat leidma! Milline jüdame ja elu puhastamine peaks esinema. Me loeme selle kohta: „Nii Wanad kui Uues Testamendis rõhutab Jumal oma rahwale, et nad end eraldaksid maailma waimust, äritsemisest ja eluharjumustest, olles püha, eriline rahwas. Nii kaugel kui ida on lääneist, nii kaugel on walguise lapsed waimust, tegudest ja ülespidamiselt pimeduse lastest. See wähe saab sel määral selgemaks, mida enam me lõpule lähene.“ (E. G. W.)

Nende pühalkitude sõnade walguisel on jelge, et Jumalaga kohtamise ettevalmistus on järjest edenero kogemus. Me ei tohi olla rahul oma usulise kogemusega tänapäewal. Kuna Jumalaga kohtamise päew kiiresti läheneb, meie jüdame läbikatsumine peab olema sügawam ja põhjalikum. Jällegi meie loeme:

„Ei meie usutunnistamine ega ainult koguduse kuulumine ole meile kindlustuseks, et oleme Jumala lapsed, waid ainult elaw ühendus Kristusega. Me peame olema üks temaga, läbistatud tema Waimust, muudetud jumalikult olemuseks, risti löödnud maailmale ja tema himudele, uendatud sügawamale tundmisele ja tõelikule pühadusele.“ (Sealsamas.)

M a a i l m k a h e s k l a s s i s .

Tänapäewa maailm jaguneb mitmesse klassi. On olemas rikkaid ja waeiseid, juuri ja madalaid, õppinuid ja teadmatutes wiibijaid, walitsejaid ja alamaid. Uga Teejuse tulekul esineb waid kahte liiki rahwast, need, kes on walmis, ja need, kes pole walmis. Sotsiaalne seisukoht on siis maksuwõetu. Ismalikud astmed ja eraldused, kuulsus ja mõju on võimetud kedagi aitama. Kui tähendusrikkad on Teejuse sõnad: „Ja need, kes olid walmis, läksid temaga pulma, ja üks juleti.“ Matt. 25, 10.

Meid, kes on siis walmis Jumalale wastu minema, kirjeldatakse järgnevalt: „Ja sellel päewal öeldakse: Waata, see on meie Jumal; me oleme teda oodanud ja Tema päästab meid; see on Jehoowa, teda meie oleme oodanud, olgem väga rõõmsad ja rõõmustagem tema ärapäastmise pärast.“ Seej. 25, 9.

Teist hulka, mis koosneb neist, kes pole walmis, kirjeldatakse järgnewate sõnadega: „Ja taewas taganes otse kui kokkukeeratud paber ja kõik mäed ja jaared liukati oma asemelt. Ja maa tuningad ja juured, ja rikkad ja pealikud tuhanda üle, ja wägewad ja kõik orjad ja wabad mehed pugesiid korbastesse ja mägede kaljudesse, ja ütlesid mägede ja kaljude wastu: Langege meie peale ja pange meid warjule selle palge eest, kes aujärje peal istub, ja Talle wiha eest. Seit et Tema juur wihapäew on tulnud, ja kes võib seista.“ Ism. 6, 14—17.

Milline tõsine ja pühalik mõte on see, et võib-olla just tänase koosoleku ajal meie ise otustame, millisesse klassi me kuulume! Kui tähtis on see, et me pühendaksime tõsist tähelepanu valmistumisele, mis on tarvilik kohtamiseks Jumalaga. Meile on antud nõuanne:

„Me seisame sündmuste ees, mis esinevad varsti enne Issanda tulekut. Argem olgem hoolitud igaweste tõdedega. Need, kes tahavad olla valmis Jumala ilmumisel, peavad tegema hoolikat tööd igawiku jaoks. Nad ei tohi aega kaotada; sest kõikide asjade lõpp on käes. Olgu jüda ja mõistus pühitsetud Sõna tõdedega. Näita, et sa valmistud igawiku pühalikkudele sündmustele.“ (E. G. White, Review and Herald, 8. weebr. 1912.)

Armsad õed-vennad, kui palju lähemal on lõpp praegu, kui nende sõnade kirjutamise ajal kakskümmend kuus aastat tagasi! Me ei tohtinud aega kaotada siis, kui palju vähem aega on meil nüüd üle jäänud, et jõuda valmis kohtamiseks Runingaga.

W a l m i s t a m a t u t e p e t t u m u s .

Kohutaw pettumus ootab neid, kes ei jünda valmis olla. Loeme edasi:

„Kristus ilmub varsti aus, ja siis kõik igatsewad Tema poolehoidu. Siis igauks meist igatseb ajukohta taewariigis; aga need, kes ei tunnusta Kristust praegu sõnas, elus ja iseloomus, ei wõi loota, et Tema tunnustaks neid Iisa ja pühade inglite ees. Nende poolt, kes Teda on jalamud, tõstetakse hüüe mägede poole: „Langege meie peale ja warjake meid Selle palge eest, kes istub aujärjel, ja Talle wiha eest, sest Tema suur wihapäew on tulnud, ja kes on wõimeline seisma jääma?“ (Sealsamas.)

Wastupidi, milline liigutaw pilt on kujutatud neist, kes on valmis oma Issanda tulemiseks.

„Oh, kui õnnelikud on need, kes on valmistunud Talle pulmameo jaoks, kes on rõwastatud Kristuse õigusega ja peegeldawad vastu Tema auhust kuu. Nad on factud puhta walge riidega, millega kujutatakse pühade õigust, ja Kristus juhib neid elawate wete äärde; Jumal pühib kõik piisarad nende silmist, ja nende elu jarnaneb Jumala elule.“ (Sealsamas.)

Tundes oma puudusi praegusel ajal, milline tõsidus, milline Jumala poole püüdmine, milline usinus palwetamises, milline maailmast taganemine, andestuse otsimine, pattude ülestunnistamine ja meeleparandus, milline ihkamine pühaduse ja õigluse järgi peaks täitma igauhte meist jellel palwenädala lõpupäewal. Me ei tohiks enam olla ükskõiksed ja hoolitud oma heaolu pärast igawikus. Ükskõiksuse waimu kirjeldab Pühakiri järgnewate sõnadega: „Sa ükski ei hüüa

ju nime appi, ega kihuta ennast sinust kinni hakama.“ Jees. 64, 6.

Ohutagu meid Jumal täna wägewalt. Kui see ei sünni, meid ootab pettumus. Meie jaoks on antud nägemus: „Ma ei jünda mitte esitada teile, kui suur on jellel päewal nende pettumus, kes oma elus on arwanud heaks käia oma tahte järele, hüljates Jumala taht ja Tema teesid. Maailma madal tase pole Kristuse tase. Maailma arusaamine õiglusest pole Tema arusaamine. Ainult need, kes proowiajal kasutawad oma parimaid wõimalusi Jumala austamiseks ja ülistamiseks, kuulewad tema huultelt õnnistus- ja terwitushüüde: „Sina hea ja ustaw julsane... mine oma Issanda rõõmu sisse.“ (Sealsamas.)

T ä h t j a d j a p ü h a l i k u d k ü s i m u s e d .

Riisugusel pühalikul palweajal on kohane endale esitada mõnda tõsist küsimust nii kui need on wäljendatud Issanda ümmardajalt: „Issand tuleb. Kui ta tuleks täna, kas sa oleksid valmis temale vastu minema? Kas sa oled lepitatud temaga? Kas sa soowiksid olla wälja jäetud tema lähedusest ja jagada jaatanaga ja tema inglitega nende jaatusi? Kui sa oma eluajal heidad ära Jeesuse ohwri, mis ta oma were läbi on esile toonud, kui sa weedad oma aja kasutute jutlemisega ja rumalate lõbustustega, ja kaotad taewa eesõigused. Kas sa oled valmis loobuma igawestest elust maailmete lõbustuste pärast?“

Selles üleskutses on mõeldud väga pühalikkudele ja tähtsatele küsimustele. Meie ei jünda loobuda igawestest elust mingil tingimusel. Kas peaks ilmalik lõbu wõi patune fergemeelus meid meelitama eemale pöörduma Issandast ja nõnda kaotama igawest elu? Jumal hoidku meid jelle eest! Pole tarwis, et Tema wiha wäljawalamine nende, kes Teda maha jätanud, tuleks meie peale. Jumalale tänu, et armu-üks on awatud igale hingele, kes soowib sisse astuda. Meile on antud järgmine lohutus:

„Päew tuleb, millal Jumala hirmus wiha tuleb nende peale, kes oma sõnakuulmatuses on jäänud tema wastasteks. Tuleb päew, mil Tema õigus nii sõnades kui tegudes peab awaldama kohutawat mõju kajuist üleastujate vastu. Aga meil pole waja kuuluda nende hulka, keda tabab tema wiha. Me elame weel armuajal. Kolgata risti walgus paistab selgesti, näidates jaramates kiirtes Jeesust, meie patu ohwrit. „Meil on pääsemine Tema were läbi, pattude andestus.“ (Sealsamas.)

Jumal ei jäta meid abita meie wõitluses, kui me ainult pöördume Tema poole kahetledes. Nagu kadunud poja isa, Ta tuleb meile vastu meie teel Ilamajja:

„Jumal tahab esile kutsuda oma kuu sinus. Usu, et Tema on sinu abimees. Otsusta Teda

lähemalt tundma õppida. Kui sa lähened Talle ülestunnistamise ja meelearandusega, Tema läheneb sulle armu ja andestusega." (Sealsamas.)

Meie osa peab olema üles tunnistada ja meelt parandada, siis Jumal ei keela armu ja andestamist. Milline lohus on selles tõsiasjas!

Kui meie emast oma usuelus mitte üksi Kristusele ei raja, siis on Jumalale vastuminemise küsimusti asjatu. Sama tõde on veel tänapäev samuti maksem, kui see oli Peetruse ajal, nimelt: „Sa ühegi muu sees ei ole õnnistust; sest ühtegi muud nime ei ole taeva all inimestele antud, kelle läbi meie peame õndsaks saama.“ Ap. t. 4, 12. See suur, elutähtis tõde nähtub järgnevalt ütlu-
fest:

„Patune päästetakse ainult usu läbi Jeesuse Kristuse nimesse. Kristus on uusloomingu pant. Tema on tee, tõde ja elu. Tema on uuendatud inimsoo prohvet, preester ja kuningas. Tema on Immanuel, „Jumal meiega“. Igavene sõna sai lihaks ja elas meie keskel, ja me kõik oleme vastu võtnud Tema täiuselt. Tema on meie usu algataja ja lõpetaja.“ (Sealsamas, 3. nov. 1904.)

Küüdistest peale on igale usklikule tarvilik kogemus, mis seisab õiges usus Jeesusesse. Sest meile öeldakse, et „mõlemad — meie õigus taevast pärida kui ka jobivus taevariigi jaoks on põhjendatud Kristuse õigusele.“ („Desire of Ages“, lhf. 300.)

„Need, kes heidavad eemale Kristuse õiguse ande, heidavad ära ka iseloomujooned, mis tunnistaksid neid Jumala poegadeks ja tütardeks. Nad heidavad eemale selle, mis oleks küllaldane, et anda neile jobivuse pulmapeole ilmutamiseks.“ („Object Lessons“.)

„Lunastusplaan avab kahetsewale, usklikule inimesele lootuse igawiku jaoks, nii kui seda tugevaimgi kujukustuswõime ei suuda haarata. Kui inimene usu läbi Jeesusesse peab Jumala käse, siis seega awaneb temale kogu taewa rikkus; tõrjub ta aga sõna kuulmast, siis ilmneb hoopis wastupidine asjaolu.“ (E. G. White.)

I g a w e n e e l u — J u m a l a a n d .

Säid juhatusi on antud meile usuelu suhtes, mida iga jumalalaps ja tööline peab omama, mis on väljendatud raamatus: „Diener des Evangeliums“, lhf. 142. 143: „Peaks julgustatama lihtsat usku, mis võtab Jumalat tema sõnast. Jumala rahval peab olema usk, mis haarab kinni Jumala väest, „sest armust olete teie õndsaks saanud, usu läbi, ja seda mitte teie käest, Jumala and on see.“ Need, kes usuvad, et Jumal Kristuse pärast on andestanud nende patud, ei peaks kiusatuse tõttu loobuma heast usuwõitlemisest. Nende usk peaks tugevnema selle määrani kuni nende kristlik elu kui ka sõnad väljenduskid ütlu-
ses: „Jee-

sus Kristuse veri puhastab meid kõigest patust.“ („Gospel Workers“, p. 161.)

Kuid pole küllaldane, et meil on usu läbi saadud Kristuse õigus. Meie usku peab alataja täitma, et ta saaks tugewamaks ja tagajärjerikkamaks meie elus. Usk peab olema varustatud leiwaga taevast. Jeesus ütles: „Mina olen elaw leib, mis taevast on maha tulnud. Kui keegi sest-
sinaisest leiwast sööb, see peab elama igawesti.“ Kristus rääkis naisele Samaria kaewu ääres, et ta annab temale „elawat wett“, ja et „kes iial saab joonud sest weest, mis ma temale annan, tema ei jamuta mitte ei igawesti, waid wesi, mis mina temale annan, saab tema sees wee kaewuks, mis hoowab igawesse ellu.“ Et meid julgustada neist ärarääkimatuist õnnistustest kinni haarama, meile on antud järgmine kindlustus:

„Meie jalgteel paistab täna selge walgus, mis juurendab meie usku Kristusesse. Meie peame iga walgustiirt endasse vastu võtma ja selles elama, et see ei saaks meile kohtupäewal hukkamõistjaks. Meie kohused saavad meile seda tähtsamaks, mida selgemaks muutub meie arusaamine tõest. Walgus ilmutab ja noomib neid effitusi, mis peituvad pimeduses, sest walguse ilmutades peawad inimeste teod ja iseloom sel määral muutuma, et need oleksid saanud walgusega kooskõlas. Patud, mida kunagi tehti teadmatusest, waimse pimeduse pärast, pole enam wabandatawad, sest neid ei saa enam teha ilma, et need meile süükoormat ei koguks. Suurenewa walgusmõõdu kohaselt peawad inimesed saama ümberkujundatud ja peenendatud; muidu nad saavad kõwemaks ja tangekaelemaks, kui iialgi enne.“ (D. des Evangeliums.)

Jumalal ei ole oma rahwa kohta mingit suu-remat soowi, kui et nad tema tulekul walmis oleksid temale vastu tulema. Juba ristivarjus ta manifestes oma jüngreid ja sellega ühes ka meid: „Seepärast olge teiegi walmis, sest Inimese Poeg tuleb tunnil, mil teie ei mõtle.“

Need sõnad ei kutsu meid sel määral ettevalmistamisele, kui w a l m i s o l e k u l e. Tähen-
damisõnas kümnest neitsist need wiis tarka olid w a l m i s, kui peigmees tuli, ja nad läksid ühes temaga pulma. Wiis rumalat aga walmistasid endid alles ja leidsid usse ees sületuna.

Jumal ei taha, et keegi tema rahwast wälja jääks ja hukkuks. Tema südamesoow on, et igaüks wõiks elada. Just seepärast ta saadabki südamlisus armastuses meile kutsu: „Walmistu oma Jumalale vastu minema.“

Jumala kogudusele antakse prohveti läbi järgmine üleskutse: „Ärka üles, ärka üles, Siion! Võta oma rammu enese peale, ehita emast oma ilusate riietega, Jeruusaleem, ja püha linn.“

Aeg juureks waimulikult ärkamiseks kogudu-

jele on kätte jõudnud. Iga uskliku isiklikus elus peab tõelik ussiind ja usupuhastus aset leidma.

Et meie kõrvad on täna piiblist ja Issanda ümmardajalt kuulnud mõnegi falli ja trööstiva töötuse usu läbi omandatava Kristuse õiguse armuande kohta ja Jumala tahtlikkusest meie usku finnitada, kas ei peaks siis kõik end uuesti Issandale pühendama? Eks me peaks kõik end täielikult hingede päästmise tööle pühendama, et olla

teistele abits ettevalmistamises Kristuse tulekule. Kui me seda teeme, armsad õed-vennad, siis on meil peagi waimujõuline kogudus, keda tädetakse wäega ülevalt, ja Jumala töö maa peal saaks peagi lõpetatud. Püüame olla tööriistad teiste päästmiseks ja peame meeles armastusest antud manitsust: „Walmistu oma Jumala wastand, oh Iisrael!“

Lastekoosolekud

Lastekoosolekute juhatajaile

Allpool toodud loengud on lastekoosolekute juhatajate jaoks, et neil oleks ainet, millest lastele rääkida palkkoosolekudel. Neid mõtteid tuleb kõnes täiendada. Juhataja võib ammutada mõtteid ka wanemate loengust. Jutustus peab olema lastele arusaadaw ja tähelepanuäratav. Sellepärast peaks juhataja oma ülesannet võtma tõsiselt, et anda rooga õigel ajal. Kes tahab laste juures teha head tööd, wita lapse äratundmisele ja palkmeelsusele, see peab end hoolikalt ette valmistama.

Määratagu lastekoosolekuteks kindlad ajad, et lapsed teaksid koguneda.

1. loeng.

Kutse pulmasöömaajale

Eesmärk: Selgita lastele kuidas hinnatakse kutseid kas mõnele wõrastepeole või pulma, ja kuidas nende jaoks ette valmistatakse. Selgita neile taewase pulmakutse suur eesõigus ja seleta neile, mida tähendab taewalik pulmakumb.

Juhataja lmn: „Sa nemad hakkasid endid kõik ühest juust wabandama.“ (Luuk. 14, 18.)

Wäike Sade jooksis hüvates tuppa ja hüüdis: „Ema, tädi Betti kutsus mind nende lastepeole. Nende isa on rikas ja seal jagatakse lastele palju mainustust ja iluasju. Ema, ma paneksin selleks ajaks selga oma uue walge kleidi!“ Need lauised tulid üle tütarlaste huultelt, kes oli waimustatud sellest wast peoõhtust.

Ka Jumal saadab inimestele kutse pulmaveole. Aga kuidas inimesed käituvad selle kutsega, selleks Jeesus jutustas neile tähendamissõna üle kunniga kutsest pulmaveole. Inimesed ei pannud seda kutset tähelegi ega hoolinud sellest, waid läksid ära, mõned oma põllule ja teised oma karba juure. Mõned aga pilksid kuninga läikialgu ja isegi tapsid mõningad neist. Kuningas seda

kuuldes karistas tänamatuid ja saatis kutse edasi teistele. (Matt. 22, 1—14.)

Tähendamissõnas on öeldud: „Aga nemad hakkasid kõik endid wabandama.“ Üks oli ostanud põllu ja teine härjad ja neil ei olnud aega tulla. Tõelik põhjus oli see, et nad hindasid oma äri ja lõbustusi enam kui kuningatutset.

Selle tähendamissõnaga esitatakse ka meile käitumist Jumala kutsega. Kuidas on lood meiega? Kas meie ei mõtle enam mängule, lõbustustele ja ilusatele asjadele, mis meil võimalik kasutada, kui taewa kuningatutsele? Waneme eunast tähele. Kas ma häbenen teistele tunnistamast, et olen kristlane ja Jumala laps? Kas mul on maised asjad tähtsamad kui Jumala Sõna lugemine? (Õpetaja kirjutagu weel teisi nüisuguseid küsimusi leinatavaks.)

Selles tähendamissõnas on weel üks tähtis mõte. Kui mõnigi meist ei võiks mõne suursuguse peo kutset vastu võtta, sest et tal puudub sobiw rõiwastus. Taewa kuningal on aga igapähe jaoks peokumb walmis. See kumb on pukas ja plekitu, ja seda ei saa osta raha eest, aga kui me tahame seda omandada, siis ta lihtsalt kingib meile selle.

Kui Adam ja Eewa olid patustanud, siis nad püüdsid ise endale rõiwad teha. Kui meie patustame, siis meie ka püüame oma halbu tegusid salgamise läbi kinni katta. Kui mõnigi kord me püüame oma halbu tegusid ja lõnu ilustada wale abil. Minult oma halbade sõnade ja tegude ülestunnistamise ja mahajätmise teel me võime saada puhtad peordõivad, see on ilmsüütu iseloomu. Selgitatagu Jumala käitumist patusega Sak. 3, 1—7, salmi põhjal.

Edasi jutusta lastele, kuidas nende käli läib, kes ei ole kutset kuulda võtnud. Siis näita sellele, et see pulmakumb saab olema meile kaitseks. Sde White ütleb: „Ma nägin üht katet, mis laotatakse Jumalast tema rahwa üle, et neid seega raskuse ajal kaitsta.“

Kuidas me võime saada selle riide? Seldakse, et see annetatakse meile Jumala poolt, ja nimelt neile, kes oma patte kabetsewad, kes usuvad ja end Jumala tahtmise alla alandawad.

Olla täielik

Es m ä r k: Näita lastele, kuidas hinnatakse tugevat terwiit ja osufewõimelist waimu. — kui tähtis on kristlastele hoida oma terwiit, et nad suudaksid olla usalawad ja anda tdest tunnustust.

S u b t j a l m: 1. Job. 2, 14.

Kas te olete millalgi osa wõtnud wõidujookstust? Et wõita, pidi pingutama kõiki lihaseid, olles valmis hüüpama wälja stardipaugu kõlades. Te pidite jooksuma ka natuke kiiremini, kui teised, et jõuda esimesena finiši. Aga teate ka, kui palju peawad sportlased end ette valmistama, et saavutada wõitu? Sariutama aastate kaupa, loobuma mõnustestest ja sööma lihtsast.

Paulus rääkis sellest 1. Kor. 9, 25. Jumal on saanud kuulutule noortele meestele, kes on tugewad. Miks Jumal nii väga soovib, et meil oleks selge mõistus ja tugew teha? Selleks on kolm põhjust.

Esiteks. Saatan teab, et tal on wähe aega ja tahub meid igal wõimalusel wiia langusele. Peame oma selge mõistuse, et näha hädaohtu. Saatan püüab meid siduda söögisuga ja himudega. Need peawad aga olema meie mõistuse kontrolli all. Jeesuse esimene kiustatus oli söögisuu; ta wõitis seal, kus inimene oli kaotanud. Kristil hüüdis Jeesus kannatajades: „Mul on jannu!“ Keegi kastis käsna äädikastie, et tuimendada ta wiine. Jeesus soovis kustutada jannu, kuid teelus vastu wõtmast käsna. Miks? Ta teadis, et see tuimestab ta mõistust. Ja nii ta walis kannatuse selle asemel, et anda saatanaale põhjust rõõmustamiseks.

Kas te teate, et luskitais wiina wõib wähenendada kiiret mõlemiswõimet. Sekundi murdosa aga osustab tihti elu ja jurma. Elu wõib oleneda ujumisõksusest ja jookswõimelst. Nii tarwitab meie maine elu terwet teha ja selget mõistust. Ometi on sellest ära ka igawene elu ja õnnistus. Saatan ei hoiata enne tulekut. Tihti langeme, kuna me wõle mõelnud õieti.

On olemas veel teine põhjus, miks poisid ja tüdrukud wajawad tubliid tehasid. Me ootame Jeesust tulema. Enne seda aga peame läbistama raskeid aegu. Tuleb tagatiusamisi ja hädaohte, kuid hirmsam kõigist on Jumala kohus. Kas te ei iotwi wõida nõu Jumalaga, et teada, mis teha ja kuidas olla valmis?

Kolmas põhjus on, miks wajame tugewaid tehasid ja selget mõistust, et Jumal on usaldanud meie hoolets määratu ülesande. Teil wõib olla terawad silmad ja tugewad lihased, et wõita mõnd mängu koolis. Palju enam nõuab teist aga töö kuskil Aafrika dshunalis, kus olete wälja pandud ka wäljastele hädaohtudele ja peate siiski aitama inimest ihuliseft ja hingeliseft. Jumal wajab meie parimat nüüdsel ajal. Selleks tahame sirguda ja õppida.

Juniorid

kas Teil on

„JUHISED NOORTELE“?

Kodu ja kogudus

Es m ä r k: Näita lastele, mida peawad lapsed kodus õppima enne kui nad wõiwad teha midagi Jeesuse jaoks.

S u b t j a l m: Mat. 3, 24.

Kui mõnd linna külastab mõni suur isik, siis ollakse seal juba mitu nädalat enne seda elewises. Tehaske tänuwaid ja püstitatakse auwärawaid. Mõnes kohas isegi rajatakse uusi teid.

Nüüd on tulemas Jeesus teistkordselt. Ka tema tulemisel tehaske ettevalmistusi. Jeesus ei saada küll teadagi ehitama teed wõi mõnd ilusat hoonet, waid valmistama ette südameid.

Kui Jeesus tuli maailma esimest korda lapsena, siis oli see sündmus nii tähtis, et ingel Gabriel tuli alla Jumala trooni juurest. Ta andis nõu Johannele isale, kelle poeg pidi ette valmistama Jeesuse tulekut, pöördes „isade südamed laste poole, ja need, kes sõnakuulmata, õigete tarkuse poole.“

Just enne Jeesuse teist tulemist peab kõlama maailmas wägew kuulutus Elia wäes. Prohveti Waim ütles, et meie, kes tuuneme kolme ingli kuulutust, peame olema need kuulutajad. Mis on meil siis teha? Nagu Johannes, peame lähendama wanemaid lastele. Nagu Johannes, peame ka hoolitsema oma tehadest. Ja lastuti peame õppima sõnakuulmist kodus.

Kas teate, miks Jumal saadab selle kuulutuse juuri nüüd? Sest terve maailm on sõnakuulmata Jumala vastu ja on jätnud maha tema käud. Enne wiimseid päewi on Jumalal poisje ja tüdrukuid, kes ütlewad: „Meie tahame kuulda Jumalat ja wõida ta käste.“ Saatan ahwardab neid hirmata, kuid nad meeliamini annawad elu, kui kurtawastawad Jumalat. Säärased kangelased ei kaswa aga korraga. Nad õpivad selleks juba lapsepõlwest. Nad õpivad sõnakuulmist ja wõidawad haldwad kalduwused juba kodus, kui nad on noored.

Waadake, kui masendaw on wäike sõnakuulmatus, jeda näete Loti naisest. See tõi kaasa hirmsad tagajärjed. Skord saadeti prohwet kuningaga juure tähtsa kuulutusega. Ta täitis täpselt Jumala käsu, wälja arwatud ühes asjas. Ta lõi ja lõi kuningaga juures, kuigi Jumal oli keelanud selle. Ja koduteel kiskus vastu tulew löwi ta lõhki. Kui tähtis on, et õppida sõnakuulmist juba warasematest aastatest!

Nii terge on wabandada wäikesi sõnakuulmatust. Isa kästis Jaanil tööriistada kobe tuppä wiia, kui ta sai tööga valmis. Kuid salt teisi poisje tuli ja Jaan mõtles: „Ma wõin nad tuppä wiia weidi hiljem.“ Ja ta unustas ning wihma hakkas sadama. Säärane on wäike sõnakuulmatus!

Siiski oli jäänud kauaks wälja. „Emake, ma usun, et sa ei muretsenud, ma olin kaua ära, sest Wiu ema kutsus mind.“ See oli sõnakuulmatus, aga Siiski oli saanud minna, kuhu ta ammu oli igatsenud.

Lüdrakud ja poisid, kui tahame vastu minna Jeesusele, siis peame õppima Elia kuulutust endale, see on sõnakulmist. Keetsemene oli paik, kus Jeesus tõendas oma täielikku sõnakulmist Jumalale. „Mitte nõnda, kui mina tahan.“ See oli andumine kogu hingega. Võtame selle eeskujuks.

4. loeng

Kõigesse maailmasse

Teemärk: Aratada lastes kõrge ülesande mõistmist, olla ewangeeliumi lewitajad kuni maailma äärteni, või ka Jumala tunnistaja oma kodus!

Juhthalm: „Sa teie peate minu tunnistajad olema...“ Ap. t. 1, 8.

Kui õnnistegija läks taevaste, jäi väike hulk inimesi siia, kes temasse uskusid. Kui neid täideti Büba Waimuga, siis nad olid julged. Nad olid valmis kannatama kõiksuguseid raskusi, isegi surma, et viia õnnistuskulutust teistele. Ka Paulus astus nende ridaesse. Ta elas läbi laewaõnnetuse; teda peksti ja visati kividega, ja ta jättis lõpuks oma elu, töötades teiste heaks. Tema raamatud ja eeskujud on veel täna paljudel valgusenitajail.

Mulle meenub Plandina, väike neegrititarlaps, kes oma piinajate ees kartmatult tunnistas, et ta on kristlane ja ei või teha ülekohut. Ta walis ennem surma lõwide ette heidetuna, kui loobuda oma tunnistusest. Ma mõtlen Willem Hunterile, kellele patuti rüüst ja au, kui ta ainult loobuks viibli lugemisest, aga ta jäi kindlaks oma põhimõttele ja läks lõpuks selle eest surma.

David Livingstone oli esimene valgusekandja Aafrikas. Ta ravis haigeid ja õpetas neile puhtaid eluviise. „Ma tahaks meeldi niisugust arstirohtu, mis mu südame ümber muudaks,“ ütles kord üks pealik Livingstonele, „see on väga kõrk ja wibane.“ Livingstone jutustas temale Jeesusest, ja õpetas teda palwetama, ja lõpuks sellest pealikust sai hea mees.

Mis oli Livingstone' imelise elu saladus? Juba poisitena ta oli usaldanud oma elu Jumalale. Siis ta hakkas oma teadmisi arendama, milleks ta kasutas iga võimalust. Kuigi ta pidi kell 6 hommikul üles tõusma, ta luges palju häid raamatuid, kogudes neist endale teadusewara. Ta harjutas end täpselt täitma iga ülesannet, olgu see kas wõi toa pöranda pühkimine. Tema walgus paistis juba kodus, enne kui ta selle Aafrika dshungleisise kandis. Samadel põhimõtetel on tegutsenud kõik misionärid.

Ka meie päewil kutsub Jumal noori pühendama elu ewangeeliumi lewitamisele. Meile öeldakse: „Igal

noormehel ja lapsel on teha teatud töö Jumala auks ja inimsoo ülendamiseks. (Erziehung, lht. 58.) Kuidas me end peame selle küsimuse suhtes?

Sellega ühenduses õpetaja kasutagu veel teisi õppeaineid. Need peaksid kujutama näiteid ohvrimeelsusest ja julgusest Jumala töös. Lõpeta käsitlus mõttega, et ettevalmistus kodus otustab, kas sellestki saab valgusekandja. Küünal, mis paistab kaugele, valgustab ligidalt palju wõimsamalt. Kõnele wõimalustest tunnistada Jeesusest kodus ja tuttawate seas. Olgu teie palwetamise peamõtteks pühendus teenimiseks ja ülestutse tunnistamisele.

5. loeng

Ohvrimeelsus

Teemärk: Kujuta lastele Jumala imelikku armastust, mis on ilmunud mitmesugustes annetes, eriti aga Jeesuse andmiseks meie heaks. Kui meie armastame, siis see ka awaldub annetamise läbi.

Juhthalm: „Nõnda on Jumal maailma armastanud, et ta oma ainusündinud Poja on annud.“

Kirjuta eelmise jalm tabulile, et kõik lapsed seda näeksid. Storda seda mitmel korral ja rõhuta iga kord sõnu „armastanud“ ja „annud“. Ole eeskujuks Jumala tänamisel ja lasse lapsed loewad üles kõik head anded, mis Jumal neile on annud. Juhhi nende mõtled paljudele andidele, mis me endastmõistetawaks peame, niikui nägemis- ja kuulmiswõime jne. Siis jutusta neile neist ilusasti asiust, millede üle me wõime oma meelte waral rõõmustada. Täheenda aga ka sellele, et wastuhakkamine, patt ja haigused häwitawad Jumala anded. Ainult õnnistegijas on meil walgus, elu ja terwis. Lauldes temale kiidulaule meid ümbritsewad inglid, ja Büba Waim laieb meil tema armastust tunda.

Armastusest Jumala vastu on paljud kõikides maailmajagudes ohvrimeelsed. Siinas on mitmed noored, armastusest Jeesuse vastu, ühe päewa nädalas söömata, et neil oleks rohkem Jumala töö jaoks annetada. Sama kokkuhoiuwõimote on awaldunud ka India noorte keskel.

Küüd juhi laste tähelepanu kümnisele ja misionäriannetele ja näita, milline auline eesõigus on teoga tõendada, et Jumal on kogu maailma õigusklik omanik, ja nii tuleb igal kristlasel üks osa tema hõlmetusest Jumalale tagasi anda. Jumal õnnistab meid sel määral, mil mõõdul meie annetame, ja meil on lõpuks rohkem kui iial ennem. Kui oleme täidetud Jeesuse armastusest, siis meie ei wõi teistigi kui oleme tabulifud ohwerdama.

Kuulutustöö vajadused

Meie wiibime praegu kahe aasta järele kofkufutjutawal sügisistungil. Need istungid peetakse General Konverentzi istungite waheajal. Sinna tulewad esindajad misjonipõldudel, et aru anda meie ülemaailmsest tööst, imelisest Jumala hooldamisest adventkuulutuse lewitamisel, paljust „lahtistest üstest“ ning igatsusest abi järele. Misjonimaade esindajad tulewad meie juure koormaga südanel. Nad näewad rohkem kui töölist eesõigustatud põldudel, kadunud ja hukkumisele määratud maailma oluforda. Nad näewad aasta-aastalt tuhandeid inimesi ilma Kristusjeta suremas ja nende südanel lajub koorem, et hoitada inimesi patu ning häwingu kuristiku eest.

Celarwe nõukogu kuulab kõiki neid misjonipõldude esindajaid. Nõukogu koosneb 55-st juhtivast mehest, kaasa arwatud General Konverentzi ametnikud, Põhja-Ameerika unioonide ja liitude esimehed ja asutuste esindajad. Ükski misjonipõllu esindaja ei kuulu sellesse nõukogu. Nõukogu on sihilikult koostatud liikmetest, kes on parteitud ja juhtelised neile esitatud wajuadusi õiglaselt ja ilma celarwanisteta kaaluma.

Soowiksime, et te oleksite pidanud kuulma misjonipõldude wajuadusi. Oleme kindlasti weendunud, et teie südamed oleksid olnud sügawasti liigutatud, ja te oleksite näinud selgemini kui iial enne tööd, mida Jumal teeb rahwaste hulgas.

Need misjonärid paluwad tõsiselt ewangeliste, kes peaksid üles wõtma töö nende põllul. Nad paluwad tugewaid, Issandale pühendatud noori mehi ja naisi, kes lähewid maailma kõigiste osadesse, õpiksid uusi keeli ja kasutaksid oma jõu ja energia jelleks, et wiia ewangeliumi neile, kes seda weel ei tunne. Palju uskijaid lahti, kus oodatakse neid.

Palutakse arstlikke misjonäre, jumalakartlikke arste ja haigepõetajaid, kes annaksid pimeduses wiibijatele juhiseid terwete eluwiiiside üle, ja kes juhataksid arstliku töö läbi neid nende päästja juure.

Kõlawad kutsjed õpetajate järele, kes õpetaksid noori pühendama oma südameid Issandale, et leeläbi ligi pääseda ka nende paganlikus pimeduses wiibiwaile wanematele.

Wajatakse raha koolimajade, wäikeste haiglate ja kliinikute ehitamiseks, kus saaksid rawi mitmesuguste haiguste all kannatajad. Wajatakse raha ka kabeelite ja palwelate ehitamiseks, mis annaks tööle kindla aluse ja kuhu tuldaks päewpäewalt kofku Jumalat paluma.

Tulewad abipalwed ka Hiinast ja Hispaaniaast, kus mõningad meie töölist on kaotanud elu ja meie asutusi on purustatud. Nendes sõjast laastatud maades peame töötama nii kangele, et saa-

wutada töö endist tajet. Kümneid tuhandeid dollareid on waja, et jälle üles ehitada seda, mis on häwitatud.

Palwed abi järele on ajetanud celarwe-nõukogu raskustesse. Meie käsutuses on waid piiratud summad. Ja need ulatawad waewalt käesolewa töö ülalpidamiseks; uue töö üleswõtmiseks pole aga peagu midagi üle jäänud. Kas peame misjonärid saatma tagasi pettunult ja julgujetult? Kas peame neile ütleva, et me neid nende puuduses aidata ei saa? Meie ei usu, et see oleks Jumala tahtmine, wiia õde-wendadele põldudel jääraast teadet. Misjonärid on meie esindajad. Me oleme saatnud nad wälja eneste asemel. Me oleme laastunud nad alla paganliku pimeduse ja ebausju sügawikku ja nüüd peame aitama sinni hoida kõit. Me peame muretsjema wajasliku raha, et töö wõiks minna edasi, aga mitte tagasi. Me wõime neile üleskutsetele wastata ainult siis, kui sina, kes sa loed seda teadet, meid meie pingutustes kaasa toetad.

Mõningatel misjonipõldudel peawad meie misjonärid läbi ajama kärbitud summadega. Meie misjonirahad pole weel võimaldanud kriisajal ette wõetud kärpimisi katta. See kaotus peab tehtama jälle heaks ja antama toetust neile usatawatele töölistele.

Käesolewal juurte wajuaduste tunnil meie töös pöördub celarwe-nõukogu kõigi liikmete poole. Kas ei tahaks te nüüd, kui on lahti nii palju uskijaid ja nii palju võimalusi, tulla appi misjonile? Saageli minewikus olete seda teinud. Te olete aidanud, ohwerdanud ja töötanud, et kõlaks kuulutus maailmale. Praegu ei wõi me teha mingit waherahu. Me peame edasi wõitlema, kuni wõit on käes; me peame töötama suure lõikuse päewani, mil ilmub Issand koju wiima oma lapsi. Ja kui suur on meie rõõm siis, kui näeme Jumala riigis mõningaid, kes meie pingutuste ja meie ohwri läbi on pääsenud sinna.

Me peame ikka jälle toetama seda tööd. Me peame andma, kuni see teeb meile walu. Me peame ohwerdama isegi siis, kui meil on weel waid piisut wahendeid, et need, kelles midagi ei ole, kuulaksid ärakunastamise rõõmsat sõnumit. Me peame õppima wähen dama oma jootwe ja end ajutama piiridesse, et kuulutus wõiks minna maailma. Me teame, et wõime usalduda teile. Me teame, te aitate meid wastata misjonäride palwetele.

Me pöördume eriti rikaste liikmete poole, teie poole, kelles on lahe elujärg. Kas te ei tahaks teha midagi oma warandustest rahaks? Kristus

ütles jüngeritele: „Müüge ära, mis teil on ja and-
ke waestele!“ Kas ei ole see üleskutse maffew
just tänapäewa kriisi puhul, kus me ei tea, mis
toob järgneva päew? Wõib olla see püüdnud
mõnd, kes loeb jeda üleskutset. Me usume jeda.
Kas te ei tahaks paluda, et Jumal näitaks teile,
mis te peate tegema?

Kaske südamega jaadab eelarwe-nõufogu selle
tõlise üleskutse meie liikmetele. Misjoninõufogu

wajab käesolewal tunnil teie abi. Teie toetust
tarwitawad meie misjonipõllud. Meie misjonä-
rid wajawad julgustust, mida te wõite anda neile
oma palwete ja annete läbi. Wõiks Jumal ai-
data teid teha kõik, mis on teie wõimuses, et ad-
wentkuulutus wiidaks sisse usteft, mis on nüüd
awatud.

Eelarwe nõufogu nimel
W. E. Nelson.

Tõeline vabadus

Jutustus Nebukadnetsari kuldsest kujust, mis
on kirjutatud Taanieli kolmandas peatükis, annab
meile selge ja õpetliku pildi usuwabaduse tõelisest
iseloolest.

Me leiame hirmuwalitseja walitsemas piira-
matu wõimuga. Tema käsutuses on määratu-
juured rikkused; ta tarwitab neid kurjasti, et
lasta walmistada rikkale Baabelile wäärilise ju-
mala. Et anda au oma kuldsele jumalale, selleks
kutsus Nebukadnetsar oma laialdastest riigiosadest
kõiku kõik juured ja wägewad, esitades jeks puhuks
fogu oma wägewa impeeriumi hiilguse.

Kuldne kuu loomulikult on ainult sümboliks;
Nebukadnetsar ise on jumal, kes on loonud fogu
impeeriumi; tema tahtel on püstitatud kuu Tuura
orgu; tema käsul on kogunenud rahwahulk, et
anda au kujule. Kõik on selleks, et juurendada
tema au.

Suur diktaator oli küllalt tark selle teoga. See
pidi ühendama kõik impeeriumi rahwad. Palju
usundeid oli maal, mille üle ta walitses. Nebu-
kadnetsari jumal pidi aga walitsema kõigi teiste
üle. Ka riigi kaugeimates nurkades pidid inimesed
pöörama oma mõtted temale. Kui Baabeli usun-
deil on kõigil waid üks idee — walitseja idee, —
siis on kerge walitseja ka inimeste mõttemaailma
üle. Ebajumalateenistus pidi ühtlustama riigi ja
findlustama trooni.

Nebukadnetsaril on juure walitseja arusaam-
mine. Ta mõistab inimeste meelsust ja oskab jeda
paimutada oma tahte alla. Ta teeb usu wahen-
diks, mis teenib ta wõimu tugevdamiseks ini-
meste ihude ja meelte üle. Ja tema plaani koha-
sast suitseb seitse korda kõetud abi hirmuäratawalt.
See on lõplik ja findlam argument tema jumala
pühadusest. Tõelikult aga oli tuline abi tõendus
tema wõimetest. Ta teadis, et kuu jalad olid
jawiit, ja ta ei wõinud inimestele põhjendada sel-
lise sõnakuulmise wajuust. Kuid jeda wõis wägi-
wald. Ükskõik, milline wastuwäide wõidi tõsta
selle plaani wastu, kõik need pidid leidma lõpp-
lahenduse tulises ahjus.

Nebukadnetsar nähtawasti arwestaski wõima-
lustega, et hakataks protesteerima kuu kummar-
damise wastu. Tõllal oli juba liikumas inimeste
meeltes muudatus ebajumalateenistuse wastu.
Idas ja läänes nad pöörasid walest ja otsisid tõde.
Ka Taaniel oli üks elawa Jumala kummardaja.
Kuningas teadis wäga hästi, mida oleks öelnud
Taaniel ebajumala kohta, nii pidi ta jeks puhuks
findlasti olema sealt eemal. Leiti tähtis ülesanne,
mis kutsus Taanieli sealt kaugele eemale. Kui aga
keegi teine oleks rääkinud kuninga idee wastu,
oleks selle jaoks olnud tuline abi.

Tõesti, kui waadelda Nebukadnetsari plaani,
siis lõõmaw abi oli selleks kõige tähtsam tegur.
Kuldne kuu oli waid näilisel tähtis. Toores
jõud oli see, millele Nebukadnetsar oli ehitanud
impeeriumi. Tuli oli wastuseks opositsioonile. Wa-
baduse ja edumeelse waimu pidi surmama tulise
ahju leel. Inimlik mõistus wõib leintada palju
filosoofiaid ja uske, aga hundusi põhimõtte annab
hästi edasi wanaaegne mõtleja: „Kõik, mis mehel
on, annab ta oma hinge eest.“ Jioh 2, 4. Sun-
dige sedagi waatama tulisesse ahju ja ta poliiti-
lised waated muutuwad. Sügawate usuliste
tõekspidamiste pärast wõidak astuda wõitlusse
sõjawägedega, aga leegitsew tuli pakub wähe
pääsmiswõimalusi.

Kui sai kartus tulise ahju eest Baabeli walit-
sewaks religiooniks. Saatan jaab wõimu inimeste
üle nende surmakartuse kaudu ja ta paneb seega
inimese eluks ajaks kõidikuise. Kes seisaks weel
usuwabaduse eest sellise hirmuäratawa ühwarduse
juriwel?

Selle tohutu karja orjade hulgas, kes olid ko-
gunenud Tuura orgu, oli kolm waba meest. Kui
kõlas pajuma hääl ja orkester andis märku maha
heitmiseks ja kuldse kuu wõi õigem tulise ahju
kummardamiseks, siis kogunenud rahwahulk peagu
ühtlajest laskus põlwele, kuid Sadraf, Mesaf
ja Abednego jäid püsti. Nad põlastasid kuldkuju
ja tulist ahju. Korruga kõidide silmad olid pöördu-
neile. Nad said sama tähtiaks kui kuu ise. Sam-

mastunud rahvahulk waatas meestele, kes ei kardad surma ja on wabad tegema, mis nad ise soovivad.

Teremoonia oli rifutud. Warsti kuulis jellest ka kuningas, et kolm eebrealast on üle astunud tema käjult. Ta tundis juba neid mehi; ta teadis ka, kui palju wõlgnes ta nende tarkusele ja wõimele. Ta teadis ka nende Jumalat, keda nad teenisid, ja wõib olla, peagu kaheties oma trotsi jelle Jumala vastu, kes Taaniet läbi kord oli alanud juba ta uhket südan. Kuid uhke süda ei talu lööte. Ta hoiatab neid kolme, et nad ei peaks mängima tema sõprusega ja jätma teda häbisse rahwa ees. Neile antakse weel wõimalus parandada oma wiga.

Kolm meest naeratawad hädaohus. Nad on kõigutamatult weendunud, et Jumal wõib päästa neid ka tulest. Nad teawad, et Jumal on feelanud neil heita maha ja kummardada kuu. Need mehed on tõusnud üle surmafartuse. Minuke, mida nad kardawad, on patt. Mis wõiski Rebufadnetsar

teha nendega? Need mehed on wabad tõesti. Tõde on teinud nad wabaks. Nad kardawad waid üht uniwersumist, ja see Üks keelab nende pärast leegitewad tulekeeled. Wärisewate huultega hääldab kuningas Meljanda nime, kes on ka ahjus. Kuninga kutsel tulewad kolm ahjust wälja wigastamatult; isegi juithu haisu pole juures nende riietel.

Meie meeli haarab see imeline wõit kõrwetawa tule üle. Kuid juurem ime on üliinimlik, õilis waimulik wabadus, mis andis kolmele eebrea noormehele julguse waadata vastu tulefirmale. See oli, õige ja põhjendatud, et Jumal ise astus wahel ja Jumala Poeg seisis nende kõrwal, sest ta ise oli teinud nad wabaks.

Waimulik wabadus on Jumala Poja and, kes oma firmal läbi kaotas firmal wõimust; ta päästab need firmal kartusest, kes loogu oma eluaja on olnud orjuses. See juhtum näitab meile, et kui ka peaks kaduma wabadus Jumala teenimiseks, siis Poja wäe läbi on see ometi wõimalik.

W. T. Bartlett.

Misjonipõllud

Loeng 3. detsembril.

Adwentkuulutus Ungaris.

Küüdneg Ungari on weel ainult üks kolmandik endisest Suur-Ungarist. Ta on kaotanud kõid raua-, kiviõie- ja hõbedakaewandused, samuti palju metssi ja kiviõjoola-alasid, nii et kõiki neid aineid tuleb jisse wedada. See kaotus on rahwa teinud waeseks. Endine elanike arw 24 miljoni on langenud 9 miljoni. Rahwas elatub peaaesjalikult põllumajandusest. Wiimase 20 aasta jooksul on tööstus hästi edenemud.

Elanikest on 67% rooma-katoliiklased, 27% juudid ja 5% protestandid.

150 aastat on Ungari pidanud wõitlema idast pealetungiwate rahwaste vastu. Seejuures muutus Ungari waeseks, kuna läänepoolsed riigid tema arwel rikastusid.

Ungarlased on kõid aeg näidanud huwi Jumala sõna vastu. Usupuhastuse ajal wõttis enamik uue usu vastu ja käisid uue walguise järele. Kui Habsburgid ei oleks awaldanud nii juurt mõju, siis oleksid nad edasi jäänud protestantideks. Reformatsiooni tuli tihti relwadega kaitssta.

Ungarlased kuulewad ka adwentkuulutust ja paljud wõtawad seda vastu. Aga neil on sealjuures tänapäew arwestada juuremate raskustega kui kunagi warem. Mõned meie kirikud on juletud. Me peame mõndagi kannatama pastoriite poolt, kes neid walitsuse ees süüdistawad. Kuid hoolimata kõigest jellest läheb töö edasi.

1937. aastal wõisime wõita 250 hinge, nii et meil on nüüd 2415 liiget. Doleks wõidud kahe wõrra hinge wõita, kui meil oleks rohkem wahendeid töö jaoks. Meie suurim wajadus on kool meie noorte wäljaõpetamiseks ewangeeliumitööle Ungaris kui ka misjonipõldudel. Kuulutust wõidakse lewitada piirimaadel kõige paremini Ungarist wälja minnes, isearanis Türgimaal, Pärsias ja teistes Lähis-Jda maades. Aga see oleks wõimalik alles siis, kui meil oleks kool, kus me wõisime koolitada ewangeeliumitööliisi. Meie wahendid aga ei luba niisugust ülesannet ette wõtta.

L. Michnan,

Ungari misjoniuutooni esimees.

Loeng 10. detsembril.

Meie töö Bulgaarias.

Bulgaaria on ilusamaid maid Balkani poolsaarel. Ükski wälismaalane ei jaa külastada seda maad, ilma et ta ei oleks jellest waimustatud. Mõrged mäed, mille tipud on kaetud lumega, jagawad maa põhja- ja lõunapoolsesks osaks. Bulgaarias on 6 miljonit elanikku, kelledest enamik on rahwuselt bulgaarlased. Rahwas elatub enamalt jaolt põllumajandusest ja karjakaawatamisest. Bulgaarlased on tuntud õiglase inimestena. Nad on töökad ja kokkühoidlikud.

Enamik rahwast kuulub kreeka-katoliiku kiriku alla. Nad on kiriku poolehoidjad ja on weendunud jellest, et kirik on neid wabastanud Türgi is-

fest, mis neid on rõhunud 500 aastat. Sel põhjusel on neil vähe huvi teiste ewangeelsete tõdede vastu. Nad peavad õigeks ainult oma usku, ja seepärast on ka selles arvamises, et meie õpetus on vale. Selle tõttu avaldatakse ka meile vastuheitu, aga Jumala abiga läheb meie töö edasi. 30 aasta eest tegi kolme-ingli-kuulutuse alguse sel maal. Teerajajatel tuli ennast salates töötada.

Käesoleva aasta esimese weerandi lõpul oli meil 769 liiget. Meie töö tagajärg oleks olnud suurem, kui meil oleks rohkem ja paremaid koosolekuruumide. Tõeliskult on meil Bulgaarias ainult kaks palvelat, kus me võime rahus koos käia. Kõik teised koosolekuruumid on üüritud lihtsate ruumid. Mõned kaasvõitlejad on annud oma korteris ruumi koosolekute jaoks.

Meil on tarvis suuremaid koosolekuruumide, mis vastaksid terwishoidlikele nõuetele. On karta, et hakatakse keelama koosolekute ruumides, mis ei vasta nõuetele. Teie anded tootsid meile selles küsimuses abi.

John Michaeloff,
Bulgaaria liidu esimees.

Loeng 17. detsembril.

Kuuldud palved.

Issand ütles jüngeritele: „Mis te iial palves palute, ja kui te usute, siis peate jeda saama.“ (Mark. 11, 24.) Isehhoiislowakkia kaasvõitlejad on jeda läbi elanud.

Linna, kus oli väike kogudus, elas 77-aastane õde. Haiguse läbi oli ta taastatud misjonitööd kaasa aitamast, seepärast palvetas ta iga päew, et Issand võiks lasta tulla äratuise linna, et võiks asutada koguduse. Kuigi ta ei näinud enam oma palve täitumist, väljendas ta oma usku järgmiselt: „Ma usun, et pärast minu surma saab siin olema kogudus vähemalt 40 adventistlikuga, kes inimestele kuulutavad praegusaja tõde.“

Paljud inimeied võtsid osa tema matustest. Warsti seejärele võttis neli inimest töö vastu, ja siis kümme. Nii läks edasi. Praegu on sel kogudusel 39 liiget.

Paulus manitseb meid: „Paluge järele jätmata.“ (1. Tes. 5, 17.) Ühes perekonnas oli ema adventist, kuid tema mees oli väga usu vastu. Tihti oli ta joobnud ja tahtis naist ja lapsi peksta. Aga naine ei jätnud järele oma mehe pärast palvetamast. 12 aastat oli ta juba tema eest palunud, kui ühel päeval soovis, et ta tahaks adventisti jutlustajaga rääkida. Ta jutustas sellele, millist halba elu ta on elanud seni ajani. Siis küsis ta, kas Jumal andestab temale selle patu. Meie wend jutustas temale kadunud poja loo ja luges temale tõotuse Jesaja 1, 18: „Kui teie patud on kui weeripunane riie, siiski peavad nad jaama walge willa sarnaseks.“ See mees uskus

Jumala tõotusi, nägi oma pattu, laskis end ristida ja sai ustawaks koguduseliikmeks.

Ta sai elada uues olukorras oma naise ja lastega ühe aasta ja siis suri ta Issandas. Nende riidade kirjutaja oli tema matusel ja kuulis tema naise rääkimat, kuidas tema on 12 aastat palvetanud oma mehe päästmise pärast ja tema palve on täide läinud.

Loeng 24. detsembril.

Tanganjika misjonipõld.

Sel maa-alal elab 5 miljonit elanikku. Nelja viimase aasta jooksul igal aastal tuli meile juure 300—500 uut liiget. Praegu on 4200 usklikku, kelledest 2400 on koguduseliikmed, ja 1800 on ristitawate klassis. Seni on kuulutustööd tehtud ainult Viktorria järwe idakaldal ja vähem maa-ala Väre mägimaal. Meil puuduvad arstid ja halastajad, kes võiksid head tööd teha rami alal. Meie wajame ka abi pärismaalastest tööliste koolitamiseks.

Meil on head võimalused töö jaoks, kuigi paganlus koondab oma jõude ja kaitses iga jalatäit maad misjonäride vastu.

Tuhanded alistuvad lääne kultuuri mõjule. Noorjugu on täidetud moodsaate ideedega, kuna kommunistid leiab nende juures pinda. Teiselt poolt avaldab neile suurt mõju islam, see „mus-tade usund“, ja see võidab sadandeid ja tuhandeid hingi. Teised jälle tõmbab enda poole katoliku kirik. See kõik sunnib meid jõude kogu võtma ja ohvreid tooma, et kuulutus võiks minna üle maa.

A. Sprogis,

Tanganjika misjonipõllu esimees.

Loeng 31. detsembril.

Meie vajadused Tanganjikas.

Adventistlikult on kuulutatud ainult ühel viiendikul maa-alal Tanganjikas, ja seda mitte seepärast, et elanikud ei oleks wastuvõtlifud. Meile tulewad tihti palved, et siin ja seal kooli avada, kus võiks kuulutust kuulutada. Nastad on möödunud, ja ikka veel me ei suuda kõiki palveid rahuldada.

Üldine majanduskriis on meie tööd Euroopas ja Ameerikas tugewasti mõjutanud, et ei ole anda küllalt vahendeid töö jaoks sel misjonipõllul. Me ei ole võinud mõelda misjonijaamade asutamisele nendes maakohtades, kus seni ei ole veel töötatud. Ainult suure kofkuhoiu ja mõnede kärpimiste waral on olnud võimalik praegust tööd ülal pidada. Et jeda võimaldada, on ka pärismaalastest kristlased pidanud mõnda ohwrit tooma.

Möödunud aastal oli meil liikmete rohke juurekasw.

Meie ristitawate ja piibliklasid on rohkesti kuulastatud. See on toonud meid weendele, et edaspidi me võime ka uutes kohtades tööd alata. Warem me ei võinud jeda teha wahendite puudusel. Aga meil on nlf, et me saame h.p. kooli annete laudu abi ja uuel aastal võime tööd laiendada.

Käesolewal aastal oli meie plaan asutada uus misjonijaam Tanganjika lõunapoolses osas.

See on 1600 km eemal meie misjoni peajaamast. Järgmisel aastal peab saama asutatud misjonijaam Tanganjika keskimes osas. Sealt wälja minnes peab kuulutus kantama lõunapoolsetele maakohdadele Tanganjikas. Me loodame, et General Konverents annab meile wajalikud wahendid plaani läbiwiimiseks.

H. Reinhard,

Tanganjika misjonipõllu sekretär.

Too mu pojad ja mu tütreid...

„Ma tahan põhjamaale welda: anna; ja lõunale: ära pea kinni, too mu pojad kaugelst ja mu tütreid maa otsast.“ Jes. 43:6.

Jumal omast armust tahab koguda kodanikke oma auriigile. Kogujaks ta on walinud inimese, kuna ta ise annab juhiseid ja muretseb töowahendite leidmise eest. „Waata ma läkitan suure hulga kasameeste järele... ja pärast jeda läkitan ma hulga tüttide järele, ja nemad peawad neid kui linnud ajama iga mäe pealt ja iga mäekünka pealt ja kaljude pragude seest.“ Jer. 16, 16. Jumal ei tee wahet kus wõi millises olukorras keegi on — kõik peawad kuulma armututjett. Ewangeelium ei pea kohtma ainult soodsates oludes, lagedal, waid jeda wiidama ka neile, kes elawad mägedel, mäeküngastel ja kaljupragudes.

Misjonitegevuse algpäewil tegi erilist muret mõte, kuidas küll pääseda ligi neile, kes elawad lahutatud tsivilisatsioonist, eraldatud mere läbi suurtest maa-aladest, ning kaugel lõpmatu is ürgmetis. Inimene mõtleb, Jumal jubib. Seesama Jumal, kes ütles: too mu pojad ja mu tütreid, lisab: „Mõnda ütles Jehoowa, kes mere seest teeb...“ Kaks tuhat kuusjada aastat enne kui leitud aurulaewad, Issand ütles, et ta tahab teha tee meresse. Milleks? Et pääseda ligi neile poegadele ja tütardele, kes olid mere taga. Kui tuli aeg paganate misjoneerimiseks, siis Issand ise muretses soodsad liiklemisswahendid. Niiid pääseti kergelt ligi neile salapärasele mandritele, mis aastasadu olid olnud ainult muinasjutuna inimeste kõrwus. Sellest oli aga wähe, et pääseti ligi ranniku rahwale — olid ju misjonid siemaal, kuhu woid juhtisid kitsad wõjastikur kõnniteed, ja needki lõppesid ürgmetja ummikus. „Waata, ma teen ühe uue asja: ma tahan teha kõrbe...“ Sahaara kõrbe, kus ennem ainult kaamelid-karawanid aeglaselt liiklesid ja mõnigi julge reisiija langes janupiina ohwrina ning tema luukere wast jubuslikkudest kaastreisiijatest hiljem liiwast awastati, on niiid mündetud turistide tallermaaks. Kuu rattaga autod mühiseswad edasi-tagasi põlewas liiwas... Ürgmetjas

elawad pärismaalased, kelle onnikene ühes mõne naabri omaga oli tema maailm, ei teadnud kas on üldse olemas teisi inimesi ilmas. Mägede elanikud olid umbusklikud igale wõõrale ja ei lubanud isegi kedagi omast maalapist üle minna, kartes nõidust ja ohtu. Niiid on teed üldliiklemiseks siin ja seal. Ei ole jäänud peaaegu ühtki suguharu, kelle juure ei ole pääsetud. Suur autotee läbis tab Afrika idast lääne. Teid on tehtud ürgmetjadesse ja orgudesse. On jubunud, et walitus on ehitatud tee juht sinna, kuhu oli meie soov wiia kuulutust, aga teede puudumisel oli see meile wõimatu. Esimene sõidur jeda teed kasutamaks oli misjonianto. Milleks on kõik need soodustused? Kallile õpetaja ütles kord: „Jeda kuningriigi õpetust peab kuulutatama kõiges maailmas...“

Wiimane sajad on tuntud leitudite sajadina. Wiimane sajad on ka eriline misjoni sajad. Jumal on annud inimestele tarkuse juht sel ajal, et soodustada oma töö lewinemist. Nii mõnigi leitudaja on pidanud tunnustama Jumala juhtimust omas töös. Michael Faraday, awastades ühe looduseime teise järele tunnistas, et ta oma töö juures tundwat üht kõrgemat wõimu, kes jeda jubib. See oli sama Jumal, kes ütles: „Ma tahan teha...“

A. Ruka.

Lahkunud

Kurbusega teatame, et meie armas wend G. Kaskema Narwa kogudusest on surinud oktoobri 15. päewal. 29 aastat on ta wahetpidamata olnud meie koguduse liige ja selle jubatuses. Oma isaliku, armia ja waga tegewa olekuga on ta meile enesest jätnud unustamata mälestuse. Loodame kindlasti jeda näha kord wõitjate riigis.

A. K—la.

Bikalise haiguse järele lahkus elawate seast adventusühingu liige Liisa Osi Mustla linnas, 23. oktoobril, oma 62. eluaastas.

L. Hallang.

25. oktoobril uinus waikele unele Baide koguduse liige Anna Kraut, kes on 87 aastat wõidelnud uskawalt tões. Tema armastust ja teeneid mälestab Baide kogudus. „Õndsad on need surinud, kes Issandas surewad sest aiast: tõesti ütles Waim, et nemad peawad hingama omast waevast, ja nende teed käiwad nende järele.“

B. K.

Wäljaandja: S. B. Adw. K. Eesti Liit. Toimetus ja talitus: Merebuiesste 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Wärengrub. Abitoimetaja: S. Bilt.

Tellimishind: Üksiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastaks 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Siirtrükk“, Tallinn, Nüüli 4. 1938.

25. november 1938.